

)

PROXECTO DE LEI DE CAZA DE GALICIA

)

Federación Galega de Caza
www.federaciongalegadecaza.com

ÍNDICE

TÍTULO I. DISPOSICIÓN XERAIS.

- Artigo 1. Obxecto e finalidade.
- Artigo 2. Acción de cazar.
- Artigo 3. Obxecto da caza.
- Artigo 4. Competencia en materia de caza.
- Artigo 5. Propiedade das pezas de caza.

TÍTULO II. CLASIFICACIÓN DOS TERREOS.

- Artigo 6. Clasificación dos terreos.

CAPÍTULO I. TERREOS CINEXÉTICOS.

- Artigo 7. Definición.

- Artigo 8. Clases.

SECCIÓN 1ª TERREOS CINEXÉTICOS SOMETIDOS A RÉXIME COMÚN

- Artigo 9. Terreos cinexéticos sometidos a réxime común. Zonas libres e zonas de exclusión.

SECCIÓN 2ª TERREOS CINEXÉTICOS SOMETIDOS A RÉXIME ESPECIAL

- Artigo 10. Terreos cinexéticos sometidos a réxime especial.

SUBSECCIÓN 1ª TERREO CINEXÉTICO ORDENADO

- Artigo 11. Terreo cinexético ordenado (Tecor).

- Artigo 12. Cesión dos dereitos cinexéticos.

- Artigo 13. Titularidade.

- Artigo 14. Cambio de réxime.

- Artigo 15. Procedemento xeral de declaración dun Tecor.

- Artigo 16. Modificación do ámbito territorial dun Tecor.

- Artigo 17. Facultade de exclusión.

- Artigo 18. Extinción dos Tecor.

- Artigo 19. Vedados de caza.

- Artigo 20. Tecor de carácter autonómico.

- Artigo 21. Tecor de carácter local.

- Artigo 22. Tecor de carácter societario.

- Artigo 23. Tecor de carácter individual.

SUBSECCIÓN 2ª RESERVAS DE CAZA

Artigo 24. Reservas de caza.

SUBSECCIÓN 3ª TERREOS CINEXÉTICOS DEPORTIVOS

Artigo 25. Terreos cinexéticos deportivos.

SUBSECCIÓN 4ª EXPLOTACIÓN CINEXÉTICAS

Artigo 26. Explotacións cinexéticas comerciais.

Artigo 27. Declaración dunha explotación cinexética comercial.

) Artigo 28. Régime xurídico.

Artigo 29. Ordenación e xestión da caza nas explotacións cinexéticas comerciais.

Artigo 30. Sinalización das explotacións cinexéticas comerciais.

CAPÍTULO II. TERREOS NON CINEXÉTICOS.

Artigo 31. Definición.

Artigo 32. Clases.

SECCIÓN 1ª REFUXIOS DE FAUNA

Artigo 33. Refuxios de fauna.

Artigo 34. Creación de refuxios de fauna.

SECCIÓN 2ª ZONAS HABITADAS

Artigo 35. Zonas habitadas.

SECCIÓN 3ª ÁREAS INDUSTRIALIS

Artigo 36. Áreas industriais.

SECCIÓN 4ª OUTROS TERREOS NON CINEXÉTICOS

Artigo 37. Outros terreos non cinexéticos.

CAPÍTULO III. CERCADOS

Artigo 38. Definición.

Artigo 39. Clases.

Artigo 40. Cercados cinexéticos.

Artigo 41. Zonas de aclimatación.

CAPÍTULO IV. ZONAS DE SEGURIDADE

Artigo 42. Definición.

CAPÍTULO V. ZONAS DE ADESTRAMENTO E DE CAZA PERMANENTE E SINALIZACIÓN DOS ESPAZOS CINEXÉTICOS.

SECCIÓN 1ª ZONAS DE ADESTRAMENTO DE CANS E AVES DE CETRARÍA

Artigo 43. Zonas de adestramento de cans e aves de cetraría.

SECCIÓN 2ª ZONAS DE CAZA PERMANENTE

Artigo 44. Zonas de caza permanente.

SECCIÓN 3ª SINALIZACIÓN DOS TERREOS CINEXÉTICOS

Artigo 45. Sinalización dos terreos cinexéticos.

TÍTULO III. ORDENACIÓN E APROVEITAMENTO CINEXÉTICOS.

CAPÍTULO I. ORDENACIÓN CINEXÉTICA

Artigo 46. Definición.

Artigo 47. Obriga da ordenación.

Artigo 48. Plan de ordenación cinexética.

Artigo 49. Plan anual de aproveitamento cinexético.

Artigo 50. Revisión do plan de ordenación cinexética e do plan anual de aproveitamento cinexético.

CAPÍTULO II. EXECUCIÓN DA ORDENACIÓN DA CAZA

Artigo 51. Desenvolvemento e execución da ordenación.

Artigo 52. Repoboacións cinexéticas.

CAPÍTULO III. RESOLUCIÓN ANUAL

Artigo 53. Regulación da tempada anual de caza.

CAPÍTULO IV. REGULACIÓN DA ACTIVIDADE CINEXÉTICA

Artigo 54. Xornada hábil de caza.

Artigo 55. Finalización da actividade cinexética.

TÍTULO IV. O EXERCICIO DA CAZA.

CAPÍTULO I. O/A CAZADOR/A, REQUISITOS, LICENZAS E RESPONSABILIDADE.

Artigo 56. Definición de cazador/a.

SECCIÓN 1ª REQUISITOS PARA O EXERCICIO DA CAZA

Artigo 57. Requisitos para o exercicio da caza.

SECCIÓN 2ª LICENZAS

Artigo 58. Licenzas. Validez e clases.

Artigo 59. Persoas inhabilitadas para renovaren a licenza.

SECCIÓN 3ª DEBERES E RESPONSABILIDADES

Artigo 60. Deberes do/a cazador/a.

Artigo 61. Responsabilidade polos danos que causan as especies cinexéticas.

Artigo 62. Seguridade nas cazarías.

Artigo 63. Uso e tenza de cans de caza e aves de cetraría.

CAPÍTULO II. PROHIBICIÓN EN RELACIÓN COAS ARMAS, MUNICIÓN E DISPOSITIVOS AUXILIARES.

Artigo 64. Armas.

Artigo 65 Armas prohibidas para o exercicio da caza.

Artigo 66. Municións.

Artigo 67. Dispositivos auxiliares prohibidos.

Artigo 68. Outros instrumentos, medios e procedementos de caza prohibidos.

CAPÍTULO III. PROTECCIÓN DAS PEZAS DE CAZA E AUTORIZACIÓN ESPECIAIS.

Artigo 69. Protección e conservación das especies de caza.

Artigo 70. Autorizacións especiais.

CAPÍTULO IV. MODALIDADES DE CAZA.

Artigo 71. Modalidades de caza.

Artigo 72. Competicións cinexéticas.

Artigo 73. Caza con outros fins.

CAPÍTULO V. VIXILANCIA E COIDADO DA CAZA.

Artigo 74. Vixilancia da actividade cinexética.

Artigo 75. Os/as gardas de caza.

TÍTULO V. ENTIDADES COLABORADORAS E ÓRGANOS CONSULTIVOS.

Artigo 76. Entidades colaboradoras.

Artigo 77. Órganos consultivos.

Artigo 78. Xunta de Homologación de Trofeos de Caza.

TÍTULO VI. RÉXIME SANCIÓNADOR.

CAPÍTULO I. MEDIDAS PROVISIONAIS

Artigo 79. Medidas provisionais.

Artigo 80. Comisos.

Artigo 81. Retirada e devolución de armas.

CAPÍTULO II. SUXEITOS RESPONSABLES.

Artigo 82. Suxeitos responsables.

CAPÍTULO III. INFRACCIONES.

Artigo 83. Infracciones leves.

Artigo 84. Infracciones graves.

Artigo 85. Infracciones moi graves.

Artigo 86. Prescripción das infracciones.

CAPÍTULO IV. SANCIÓNNS.

Artigo 87. Sanciónns aplicables.

Artigo 88. Criterios para a graduación das sanciónns.

Artigo 89. Reparación do dano e indemnizacións.

Artigo 90. Prescripción das sanciónns.

CAPÍTULO V. PROCEDIMENTO E COMPETENCIA.

Artigo 91. O expediente sancionador e a súa caducidade.

Artigo 92. Presunción de existencia de delito ou falta.

Artigo 93. Competencia para a imposición de sanciónns.

CAPÍTULO VI. EXECUTIVIDADE DA RESOLUCIÓN SANCIÓNADORA.

Artigo 94. Executividade da resolución sancionadora.

Artigo 95. Medios de ejecución forzosa.

CAPÍTULO VII. REGISTRO DE INFRACTORES/AS DE CAZA.

Artigo 96. Registro de Infactores/as de Caza.

DISPOSICIÓNNS ADICIONAIS

Disposición adicional primeira. Exclusión do ámbito competencial da lei.

Disposición adicional segunda. Actualización do importe das multas pecuniarias.

Disposición adicional terceira. Sentido do silencio.

Disposición adicional cuarta. Perspectivas de xénero e principio de igualdade.

Disposición adicional quinta. Xunta de Homologación de Trofeos de Caza.

DISPOSICIÓN TRANSITORIAS

Disposición transitoria primeira. Explotacións cinexéticas comerciais.

Disposición transitoria segunda. Os Tecor de titularidade compartida e os de adhesión ao plan de ordenación cinexética doutro Tecor.

Disposición transitoria terceira. Os procedementos sancionadores en tramitación.

Disposición transitoria cuarta. Os comités de caza.

DISPOSICIÓN DERROGATORIA ÚNICA.

DISPOSICIÓN DERRADEIRA ÚNICA.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

Galicia experimentou unha transformación acelerada na súa paisaxe agraria nos últimos anos. Cambios profundos nas estruturas familiares agrarias, tanto no modo de producir coma nos cultivos agrícolas e forestais, mudaron dun modo substancial os compoñentes do territorio e, por tanto, as condicións dos hábitats, que derivaron no incremento das poboacións dalgunhas especies en detrimento doutras.

Nestas circunstancias, e dado que a superficie cinexética de Galicia comprende máis do 80 % do territorio galego, a caza cobra un singular protagonismo, necesario no control de determinadas poboacións de especies silvestres para lograr un equilibrio ecolóxico e fundamental no normal desenvolvemento dos ecosistemas naturais. A actividade cinexética transcende da súa condición deportiva e lúdica e gaña peso na súa función social e ambiental.

II

Ademais diso, a caza móstrase como un instrumento de grande interese para o desenvolvemento económico de amplas zonas do noso territorio, non só pola entidade dos recursos que promove, que poden ser moi elevados, senón porque o fai nun medio social ao cal resulta especialmente interesante crear riqueza, dadas as poucas alternativas produtivas de que dispón, e pode poñer freo así ao despoboamento do medio rural.

Nestes últimos anos fixose un considerable esforzo por incrementar a calidade da nosa caza e para mellorar os seus hábitats, afondouse no coñecemento e seguimento de varias especies e identificáronse os patróns xenéticos das especies cinexéticas autóctonas, a fin de mellorar as poboacións e con ela a oferta cinexética da nosa comunidade.

A caza menor, maioritaria hai uns poucos anos, cedeu protagonismo á caza maior, que crece na afección dos cazadores galegos e atrae progresivamente o interese dos cazadores foráneos.

III

É un feito constatabe que o medio cambiou e as circunstancias en que se practica a caza tamén, por iso é necesario modificar a normativa que a organiza e ordena.

A Lei 4/1997, do 25 de xuño, de caza de Galicia, aínda que modificada parcialmente pola Lei 6/2006, do 23 de outubro, e pola Lei 2/2010, do 11 de febreiro, non puido fazer fronte ao conxunto de problemas que orixina o exercicio da caza na actualidade. Nestes poucos anos aquela lei envelleceu, o medio experimentou un cambio substancial e con el, a propia actividade cinexética. Actualmente faise necesaria unha lei nova que non só mellore a anterior senón que, ademais, saiba adaptarse á realidade que ten que ordenar e que se poña en sintonía con outras disposicións autonómicas que, salvando as peculiaridades que lles son propias, utilizan instrumentos xurídicos, medios e procedementos similares para atender exixencias que a todas son comúns.

IV

A caza constitúese como un dereito orixinario que corresponde a todos os administrados, áínda que sometido a limitacións administrativas coa imposición de requisitos para o seu exercicio, e que pode practicarse en todos aqueles lugares en que non se encontre expresamente prohibida por disposicións legais ou polo exercicio de dereitos privados.

V

Cando Galicia asumió as competencias en materia de caza a través do seu Estatuto de autonomía, fixo co designio de orientala non só polos rumbos da nosa tradición cinexética senón tamén como un instrumento importante para o desenvolvemento rural. Proclamouse a imperiosa necesidade de ordenar a actividade cinexética e de dimensionala de xeito adecuado para posibilitar a súa xestión. Ao longo dos anos en que tivo vixencia a Lei 4/1997, do 25 de xuño, cumpríronse eses obxectivos e da súa man operouse un cambio substancial no mundo da caza galega.

VI

Agora son outros os obxectivos que han de orientar a ordenación legal da caza.

Os estos básicos en que se fundamenta esta reforma son:

- a) Propender cara a unha caza mais ética e responsable.
- b) A sustentabilidade da caza en harmonía co medio natural en que se desenvolve.
- c) A mellora da calidade dos instrumentos de ordenación como a mellor garantía da sustentabilidade.
- d) Unha distribución más xusta da responsabilidade polos danos causados polas especies cinexéticas.
- e) A seguridade na actividade cinexética, non só para os cazadores senón tamén para os demais usuarios do monte.
- f) A dinamización económica do mundo rural a través da explotación cinexética.
- g) Un réxime sancionador claro e preciso.

VII

Avógase nesta lei polo exercicio dunha caza más responsable, más sustentable e más ética. Especial empeño pon a lei en que a caza se realice en condicións de máxima seguridade para as persoas e os bens. A exixencia de boas prácticas na caza, que aseguren unha caza sen sobresaltos, pasa de ser unha simple recomendación a se converter nunha exixencia formal da lei.

Refórmase o réxime de aplicación ás zonas de seguridade e faise un esforzo para facelo máis claro e rigoroso para todos.

Defínese e conforma a figura do cazador, como elemento básico na regulación da caza, e establecense os seus deberes, que afondan no designio do exercicio responsable da caza.

Acóllense no dereito sancionador conductas antixurídicas novas e cualifícanse como tales outras que xa aparecían declaradas anteriormente.

Adquire unha significación especial a problemática que provocan os danos que causan as especies silvestres non só no ámbito agrario senón tamén no da circulación viaria. Dada a relevante importancia social, económica e ambiental que ten a caza na nosa comunidade autónoma, créase unha figura nova, o Fondo de Corresponsabilidade, expresiva da solidariedade na repartición das cargas que derivan da responsabilidade polos danos que causan as especies cinexéticas. Con el, preténdese achegar fondos públicos para a adopción de medidas preventivas e mais de medidas paliativas dos danos para evitar que se produzcan ou para contribuír ao esforzo económico que representan.

Harmonízase o réxime da vixilancia privada coas demais lexislacións autonómicas.

Incídese dun xeito destacado na regulación das explotacións cinexéticas comerciais, chamadas a ser un instrumento dinamizador da economía rural, co compoñente empresarial que procura na rendibilización dos recursos da caza un instrumento para o impulso económico do medio rural, xunto a algunas modificacións que se fixeron na ordenación dos Tecor, ben que, por entendérense axeitadas, se respectan as liñas esenciais na ordenación territorial da caza que no seu día supuxo a transformación dos coutos de caza en Tecor.

VIII

A lei estrutúrase en seis títulos, noventa e seis artigos, cinco disposicións adicionais, catro disposicións transitorias, unha disposición derogatoria e unha disposición derradeira.

No título I enúncianse os obxectivos e a orientación cara á cal se ordena a regulación da caza en Galicia.

No título II insístese no dimensionamento axeitado dos espazos cinexéticos como presuposto básico para a súa xestión. Mantense a clasificación dos terreos, con algunha modificación puntual, cal é a de incluír entre os terreos non cinexéticos os refuxios de fauna, que son, pola súa propia natureza, espazos incompatibles coa práctica da caza, sen que iso supoña convertelos en santuarios para todas as especies.

O título III recolle o interese da lei nunha ordenación tecnicamente rigorosa para a protección e defensa dos valores naturais da caza, afondando nos valores de sustentabilidade das poboacións e do ambiente e da valorización da caza como recurso económico.

O título IV acolle cantos elementos congrega a actividade cinexética: o cazador, os cans, as armas e as súas municións, a vixilancia na caza e a responsabilidade derivada da caza ou das especies obxecto da acción venatoria. Este título presenta novedades que convén salientar: define o cazador dun xeito pormenorizado e preciso; establece a prohibición de usos de armas e municións inapropiadas para un exercicio deportivo e cabal da caza; pon especial empeño na seguridade na caza, para que o seu exercicio non sexa causa de problemas para os propios cazadores nin para outras persoas ou os seus bens. As normas de seguridade na caza pasan de ser recomendacións a se converteren en obrigas legais. Establécese a responsabilidade persoal do cazador polos danos que puder causar durante o desenvolvemento da acción de caza. Os Tecor, como titulares dos dereitos cinexéticos, manteñen a responsabilidade polos danos que causan as especies cinexéticas, pero, no marco das competencias propias da comunidade autónoma galega, a lei reclama unha repartición más equilibrada e equitativa desta responsabilidade patrimonial e anuncia a creación dun fondo de corresponsabilidade para ese fin. Dáse un cambio importante no que respecta á vixilancia privada na caza, que é incentivada polos poderes públicos e recoñéceselle a súa transcendental importancia para a xestión técnica da caza, e que asumirán responsablemente os titulares cinexéticos segundo as súas propias necesidades.

O título V recolle e estrutura a necesaria participación dos sectores sociais en todo canto concirne ao mundo da caza da nosa comunidade.

No título VI regúlase o réxime sancionador e, como principal novidade, sinálase un aumento no cómputo dos prazos de prescripción, o establecemento dun completo catálogo de medidas cautelares, o incremento de tipos infractores e a posibilidade de graduar a sanción por tramos.

Esta lei foi sometida ao ditame preceptivo do Consello Económico e Social de Galicia.

FGC: Na exposición de motivos bótase en falta unha mención ás sociedades de caza como organizacións exemplares na adaptación á Lei 4/1997, así como a sua imprescindible colaboración na mitigación dos danos ocasionados polas especies cinexéticas e na asunción da responsabilidade patrimonial polos mesmos.

TÍTULO I Disposicións xerais

Artigo 1. Obxecto e finalidade.

Esta lei ten por obxecto regular o exercicio da caza na Comunidade Autónoma de Galicia coa finalidade de protexer, conservar, fomentar e aproveitar ordenadamente os seus recursos cinexéticos de xeito compatible co equilibrio natural e cos distintos intereses afectados.

Artigo 2. Acción de cazar.

1. Para os efectos desta lei considérase acción de cazar a exercida, cos instrumentos e medios permitidos, para buscar, atraer, perseguir, acosar ou agardar a chegada das pezas de caza e cuxa finalidade sexa capturarlas ou abatelas, ou facilitar a súa captura por un/unha terceiro/a.
2. Non se consideran acción de cazar as accións preparatorias das cazarías realizadas sen armas nas modalidades colectivas de caza maior, o adestramento de cans e o voo libre das aves en cetraría.

Artigo 3. Obxecto da caza.

1. Son obxecto da caza os exemplares pertencentes ás especies que se declaren como cinexéticas, que desde ese momento terán a condición de pezas de caza.
2. Son especies cinexéticas as declaradas obxecto de caza mediante orde da persoa titular da consellaría competente en materia de caza.
3. As especies protexidas e os animais domésticos non poderán ser obxecto de caza.
4. Para os efectos de planificación, ordenación e aproveitamento cinexéticos, as especies cinexéticas clasifícanse en dous grandes grupos:

- a) Especies de caza maior
- b) Especies de caza menor.

Artigo 4. Competencia en materia de caza.

A planificación, ordenación, fomento, vixilancia e control da caza corresponderá á consellaría competente en materia de caza, a cal realizará cantas actuacións considere precisas para alcanzar os obxectivos desta lei.

Artigo 5. Propiedade das pezas de caza.

- 1. Cando a acción de cazar se axuste ás prescricións desta lei, o/a cazador/a adquire a propiedade das pezas de caza mediante a ocupación. Entenderanse ocupadas as pezas de caza desde o momento da súa morte ou captura.
- 2. O/a cazador/a que fira unha peza de caza dentro dun terreo onde lle estea permitido cazar ten dereito a cobrala áinda que entre en terreos de titularidade allea, sempre que sexa visible desde o linde, e debe entrar a cobrala coa arma descargada.
- 3. Cando o cazador entre en Tecor alleos, tratándose de pezas de caza maior, non será necesario o consentimento do/a titular do dereito cinexético do terreo, sempre que aquela dea rastro de sangue e o/a cazador/a entre a cobrar a peza coaarma descargada. Cando o terreo alleo estiver cercado ou no caso de que a peza non sexa visible desde o linde, o/a cazador/a necesitará autorización do/a titular do dereito cinexético do terreo para entrar a cobrala. O/a que se negue a conceder o seu consentimento para o acceso estará obrigado/a a entregar a peza ferida ou morta, sempre que sexa achada e poida ser aprehendida.
- 4. Cando un/unha ou varios/as cazadores/as levanten e persigan unha peza de caza, calquera outro/a cazador/a deberá absterse, en canto dure a persecución, de abater ou intentar abater a devandita peza.

Entenderase que unha peza de caza é perseguida cando o/a cazador/a que a levantou, con ou sen axuda de can ou doutros medios, vaia no seu seguimento e teña unha razoable posibilidade de cobrala.

- 5. Na acción de cazar, cando haxa dúbidas respecto da propiedade das pezas de caza, aplicaranse os usos e costumes do lugar. Na falta destes, o dereito de propiedade sobre a peza cobrada corresponderá ao/á cazador/a que lle deu morte, se se trata de pezas de caza menor, e ao/á autor/a do primeiro sangue, cando se trate de pezas de caza maior.

TÍTULO II

Clasificación dos terreos

Artigo 6. Clasificación dos terreos.

Para os efectos desta lei, o territorio da Comunidade Autónoma de Galicia clasifícase en terreos cinexéticos e terreos non cinexéticos.

CAPÍTULO I

Terreos cinexéticos

Artigo 7. Definición.

1. Son terreos cinexéticos aqueles en que está permitido o exercicio da caza.
2. A declaración de terreos cinexéticos ten como finalidade o aproveitamento ordenado e sustentable das especies cinexéticas asegurando a súa protección e fomento.

Artigo 8. Clases.

Os terreos cinexéticos clasífcanse en:

1. Terreos sometidos a réxime común.
2. Terreos sometidos a réxime especial.

SECCIÓN 1ª TERREOS CINEXÉTICOS SOMETIDOS A RÉXIME COMÚN

Artigo 9. Terreos cinexéticos sometidos a réxime común. Zonas libres e zonas de exclusión.

1. Os terreos sometidos a réxime cinexético común son aqueles espazos en que o exercicio da caza pode ser realizado por todos/as os/as cazadores/as sen más limitacóns que as establecidas nesta lei e demais normativa que resulte de aplicación.
2. Compréndense dentro destes terreos todos aqueles terreos cinexéticos que non estean sometidos ao réxime especial previsto nesta lei.
3. Os terreos cinexéticos sometidos a réxime común clasífcanse nas seguintes categorías:
 - a) As zonas libres
 - b) As zonas de exclusión
4. As zonas libres son aqueles terreos sometidos a réxime común que presenten unha superficie igual ou superior a 500 hectáreas continuas, nos cales está permitido o exercicio da caza sen más limitacóns que as establecidas nesta lei e demais normativa que resulte de aplicación. A xestión cinexética destes terreos corresponde á Xunta de Galicia.
5. As zonas de exclusión son aqueles terreos sometidos a réxime común que presenten unha superficie inferior a 500 hectáreas, nos cales o exercicio da caza está prohibido, sen prexuízo de que por razóns técnicas, de seguridade, científicas, sanitarias ou sociais a persoa titular da dirección xeral competente en materia de caza acorde a súa autorización para especies determinadas.

SECCIÓN 2ª TERREOS CINEXÉTICOS SOMETIDOS A RÉXIME ESPECIAL

Artigo 10. *Terreos cinexéticos sometidos a réxime especial.*

1. Os terreos cinexéticos sometidos a réxime especial son aqueles en que o exercicio da caza está limitado aos/ás que teñan a titularidade cinexética sobre eles, con exclusión de todos/as os/as demais. Para os efectos desta lei enténdese por titular cinexético o/a propietario/a ou, se é o caso, o/a titular doutros dereitos reais ou persoais que impliquen o uso e desfrute do aproveitamento da caza, sexa persoa física ou xurídica.
2. Os terreos cinexéticos sometidos a réxime especial divídense nas seguintes categorías:
 - a) Terreos cinexéticos ordenados (Tecor).
 - b) Reservas de caza.
 - c) Terreos cinexético-deportivos.
 - d) Explotacións cinexéticas comerciais.

SUBSECCIÓN 1ª TERREO CINEXÉTICO ORDENADO

Artigo 11. *Terreo cinexético ordenado (Tecor).*

1. Terreo cinexético ordenado (en diante Tecor) é toda superficie continua de terreos susceptible de aproveitamento cinexético especial que fose declarada e recoñecida como tal mediante resolución da persoa titular da consellaría competente en materia de caza, e na cal a poboación cinexética debe estar protexida e fomentada e aprovítese de forma ordenada.
2. Para a constitución dun Tecor debe acreditarse a titularidade cinexética dunha superficie mínima e continua de 2.000 hectáreas polo período polo cal se solicite a duración do seu réxime especial, que en ningún caso será menor de dez anos.

Artigo 12. *Cesión dos dereitos cinexéticos.*

No caso de cesión dos dereitos cinexéticos, esta terá unha duración mínima de dez e máxima de vinte e cinco anos. Ao cabo do período de cesión dos dereitos cinexéticos, se non se presentase reclamación para recuperar a titularidade sobre eles, entenderanse prorrogados de forma indefinida. En calquera momento aqueles/as titulares de dereitos cinexéticos cuxa cesión fose prorrogada de forma indefinida por aplicación do presente artigo poderán obter a segregación dos seus terreos do Tecor mediante o procedemento que regulamentariamente se estableza.

Artigo 13. *Titularidade.*

1. Os Tecor poderán ser de titularidade pública, societaria ou particular, segundo promovan a súa constitución as administracións públicas, as sociedades ou asociacións de cazadores/as legalmente constituídas, ou persoas

físicas ou xurídicas de carácter particular. En función de a quen corresponda a titularidade dos Tecor, poderán ser de carácter autonómico, de carácter local, de carácter societario ou de carácter individual.

2. A declaración dos terreos cinexéticos como Tecor leva inherente a favor do/a seu/súa titular a reserva do dereito de caza de todas as especies cinexéticas que se encontren nel e, consecuentemente, a titularidade dos dereitos e obrigas que, de conformidade coa presente lei, deriven do devandito aproveitamento cinexético.

3. Para o exercicio da caza nos Tecor será necesario ser titular do Tecor ou contar co permiso correspondente, expedido polo/a titular do propio Tecor.

Artigo 14. Cambio de réxime.

1. O réxime cinexético especial dos Tecor manterase non obstante a perda de dereitos cinexéticos sobre determinados terreos que o integren, sempre que a superficie restante non sexa inferior á mínima sinalada no número 2 do artigo 11 e non perda continuidade ou que, áinda sendo menor, a dita perda proceda da declaración dunha parte como refuxio de fauna.

2. Calquera cambio na titularidade cinexética da totalidade ou parte dos terreos comprendidos no Tecor debe ser comunicado á Administración polo/a seu/súa titular no prazo máximo de tres meses e por escrito.

3. A Administración pública fomentará as agrupacións e as fusións de Tecor.

4. En todo caso, as medidas de protección, conservación e fomento da riqueza cinexética regularanse a través dos correspondentes plans de ordenación cinexética e dos plans anuais de aproveitamento cinexético, que deben ser aprobados polo/a titular da dirección xeral competente en materia de caza e da xefatura territorial da consellería competente en materia de caza, respectivamente.

Artigo 15. Procedemento xeral de declaración dun Tecor.

1. A declaración dun Tecor iniciase por medio dunha solicitude do/a interesado/a que se acompañará dos documentos acreditativos da titularidade cinexética dos terreos e a especificación da súa superficie e dos seus lindes, así como unha memoria coas directrices básicas do plan de ordenación cinexética.

2. O procedemento de declaración dos Tecor incluirá, en todo caso, un trámite de información pública, e informe (Art. 14 Lei de Caza 1997) favorable do Comité Provincial ou Galego de Caza según corresponda ao seu ámbito territorial, por un prazo de dous meses, no cal os/as propietarios/as dos terreos afectados ou titulares doutros dereitos que leven unido o seu aproveitamento cinexético poderán efectuar as alegacións que consideren pertinentes.

3. Unha vez iniciado o procedemento de declaración dos Tecor e acreditado o cumprimento do previsto nos números 1 e 2 do presente artigo, o/a titular da consellería competente en materia de caza ditará resolución de aprobación provisional para que no prazo máximo de catro meses se presente o plan de ordenación cinexética, o plan anual de aproveitamento cinexético, se realice a sinalización e se adopten as medidas adicionais que se sinalen nela. Se non se cumplir algunha destas obrigas no citado prazo, quedará sen efecto a resolución de aprobación provisional.

4. Durante o prazo establecido no número anterior non poderá realizarse aproveitamento cinexético ningún.

5. Unha vez cumplidas as obrigas que se sinalan no número 3, o/a titular do servizo competente en materia de caza da xefatura territorial da consellería competente nesta materia emitirá certificación do seu cumprimento e o/a titular da citada consellería declarará constituído o Tecor no prazo máximo de dous meses desde a emisión

da certificación. Transcorrido o prazo citado sen que tivese mediado declaración administrativa ao respecto, entenderase autorizada a constitución do Tecor.

Ata que se dite resolución expresa declarando o Tecor ou, na súa falta, ata que transcorra o prazo para entenderse autorizada a súa constitución, manterase a prohibición de realizar actividade cinexética ningunha.

6. Ao vencemento do prazo de vixencia do Tecor, se houber reclamación para recuperar a titularidade cinexética, os/as titulares deste poderán iniciar o procedemento de renovación segundo se estableza regulamentariamente.

7. O procedemento de renovación do Tecor debe seguir unha tramitación semellante á da constitución e incluir un trámite de información pública.

Artigo 16. Modificación do ámbito territorial dun Tecor.

1. Os procedementos de ampliación e segregación dos terreos cinexéticos serán tramitados e resoltos nas xefaturas territoriais da consellaría competente en materia de caza **co informe favorable do correspondente Comité de Caza.**

2. A ampliación do ámbito territorial dun Tecor só será efectiva a partir do inicio da tempada hábil xeral de caza, posterior á data de notificación da resolución administrativa correspondente.

3. As modificacións do ámbito territorial dun Tecor que se produzcan con posterioridade á aprobación dun novo plan de ordenación cinexética e que superen o 15 % del requirirán a aprobación dun novo plan de ordenación cinexética.

Artigo 17. Facultade de exclusión.

1. Os/as titulares dos terreos que non cederon o dereito cinexético de xeito expreso a favor do/a titular ou titulares do Tecor conservan o seu pleno dereito a prohibir que se practique a caza nos devanditos terreos.

2. O exercicio da facultade de exclusión dun terreo para a práctica da caza entenderase expresado de modo manifesto pola colocación de sinais perfectamente visibles que prohiban a entrada nel, con carácter xeral ou para a práctica da caza en particular, colocadas no perímetro ou nos accesos practicables do respectivo terreo. **Os titulares dos terreos que exerceran o dereito de exclusión, e por tanto queden excluídos da práctica da caza, serán responsables dos danos que causen as especies cinexéticas nos seus terreos, ou os que ocasionen cando procedan dos mesmos.**

Artigo 18. Extinción dos Tecor.

Os Tecor poden extinguirse polas seguintes causas:

- a) Falecemento ou extinción da personalidade xurídica do/a titular.
- b) Renuncia do/a titular.
- c) Resolución administrativa ditada en procedemento sancionador na cal se impoña a extinción do Tecor.
- d) Expiración do prazo polo cal se tiver constituído ou prorrogado.
- e) Perda da titularidade dos dereitos cinexéticos sobre a superficie mínima exixida.
- f) Inviabilidade do exercicio ordenado e sustentable da actividade cinexética.

g) Constitución doutro réxime cinexético que determine a súa incompatibilidade coa subsistencia do Tecor.

Artigo 19. *Vedados de caza.*

1. Os vedados de caza son aquelas superficies de terreo integradas dentro dun Tecor que constitúen un reservatorio da fauna cinexética para fomentar determinadas especies e protexelas da acción da caza, e nos cales con carácter xeral se prohíbe o exercicio da caza.
2. A superficie mínima destes espazos será a de un 10 % da superficie total do Tecor, que poderá repartirse en varios espazos menores e que en ningún caso poderán ser dunha extensión menor de 50 hectáreas cada un. A situación e condicións destes vedados deben ser as que resulte más idóneas para asegurar os obxectivos para os cales se crean.
3. Os vedados de caza poderán ser obxecto de xestión cinexética polo/a titular do Tecor de xeito tal que o/a xefe/a territorial da consellería competente en materia de caza **poderá** **deberá** autorizar a práctica de actividades cinexéticas por razóns técnicas, de seguridade, científicas, sanitarias ou sociais.

Artigo 20. *Tecor de carácter autonómico.*

1. A Administración autonómica poderá ser titular dun Tecor co fin de garantir o ordenado aproveitamento das especies cinexéticas e de favorecer o acceso dos/as cazadores/as galegos/as á actividade cinexética.
2. Os Tecor autonómicos constituiranse sobre terreos de titularidade cinexética da comunitade autónoma ou sobre terreos de aproveitamento cinexético común no modo en que regulamentariamente se estableza, contando sempre na súa declaración cun trámite de información pública.
3. A xestión cinexética dos Tecor autonómicos poderá ser realizada directamente pola Administración autonómica competente en materia de caza ou por medio de sociedades ou asociacións de cazadores/as ás cales se adxudique o devandito aproveitamento, seguindo as directrices da normativa que regula a contratación no sector público.

Artigo 21. *Tecor de carácter local.*

1. Os concellos ou entidades locais menores poderán solicitar ao seu favor a declaración de Tecor de carácter local sempre que acrediten documentalmente, polo menos, a titularidade cinexética do 75 % dos terreos para os cales se solicite a devandita declaración e non estean sometidos a outro réxime especial.
2. Presumirase a cesión da titularidade do resto da superficie solicitada, que se incluirá no Tecor en canto os/as propietarios/as ou titulares cinexéticos/as dos terreos non manifesten expresamente e por escrito a súa negativa á integración nel no correspondente trámite de información pública.
3. Os concellos ou entidades locais menores solicitantes da declaración ao seu favor dun determinado territorio como Tecor de carácter local deben realizar os trámites previstos no artigo 15:

- a) A acreditación da titularidade dos dereitos cinexéticos; en caso de cesión de dereitos cinexéticos por terceiros/as, esta deberá estar asinada polos/as seus/súas titulares e con especificación da superficie do terreo, polígono, parcela e o prazo de cesión.
 - b) O plano a escala adecuada que permita a localización do terreo e dos seus lindes.
 - c) A memoria coas directrices básicas do plan de ordenación cinexética.
4. Dous ou máis municipios poderán agruparse e solicitar mancomunadamente a declaración ao seu favor dun Tecor de carácter local.
5. A xestión cinexética dos Tecor de carácter local poderá ser realizada directamente polo concello ou ben mediante unha sociedade ou asociación de cazadores/as legalmente constituída, á cal se lle ceda ou adxudique o dito aproveitamento, **debendo comunicar aos cazadores calquera cambio de xestión.**
-) 6. Esta cesión do aproveitamento a unha sociedade ou asociación de cazadores/as realizarase de acordo coa lexislación de réxime local e por un prazo non superior ao indicado na resolución de declaración do Tecor.

Artigo 22. Tecor de carácter societario.

1. As sociedades ou asociacións de cazadores/as legalmente constituídas poderán solicitar ao seu favor a declaración de Tecor de carácter societario sempre que acrediten documentalmente, polo menos, a titularidade cinexética do 75% dos terreos para os cales se pretenda a declaración.
2. Presumirase a cesión da titularidade do resto da superficie solicitada, que se incluirá no Tecor en canto os/as titulares cinexéticos/as dos terreos incluídos na solicitude non manifesten expresamente e por escrito a súa negativa á integración no correspondente trámite de información pública.
3. As asociacións ou sociedades de cazadores/as que soliciten a declaración ao seu favor dun determinado territorio como Tecor de carácter societario deben realizar os trámites previstos no artigo 15:
 - a) A acreditación da titularidade dos dereitos cinexéticos; en caso de cesión de dereitos cinexéticos por terceiros/as, esta deberá de estar asinada polos/as seus/súas titulares e con especificación da superficie do terreo, polígono, parcela e o prazo de cesión.
 - b) Os planos a escala adecuada que permitan a localización do terreo e dos seus lindes.
 - c) A memoria coas directrices básicas do plan de ordenación cinexética.
 - d) A documentación acreditativa da constitución e o legal funcionamento da sociedade ou asociación.
 - e) A copia autenticada dos estatutos en vigor legalmente aprobados.

Artigo 23. Tecor de carácter individual.

1. As persoas físicas ou xurídicas que sexan titulares de dereitos cinexéticos dunha superficie continua mínima de 2.000 hectáreas poderán solicitar a declaración desta como Tecor de carácter individual.
2. Deberá acreditarse documentalmente a titularidade e cesión de dereitos cinexéticos sobre a totalidade do terreo, especificando que se ceden para un Tecor de carácter individual.
3. Na constitución dos Tecor de carácter individual deberán realizarse os trámites previstos no artigo 15 e non será de aplicación a presunción de cesión de titularidade cinexética establecida nos artigos 21.2 e 22.2.

SUBSECCIÓN 2ª RESERVAS DE CAZA

Artigo 24. Reservas de caza.

1. Son reservas de caza aqueles espazos declarados por decreto do Consello da Xunta de Galicia, por proposta da consellaría competente en materia de caza, en núcleos que presentan excepcionais posibilidades cinexéticas coa finalidade de promover, conservar, fomentar e protexer determinadas especies cinexéticas e os seus hábitats, subordinando o seu posible aproveitamento á devandita finalidade e, se é o caso, á cría para repoboar de forma natural outros terreos cinexéticos.
2. A titularidade cinexética das reservas de caza corresponde á Xunta de Galicia. A súa administración corresponde á consellaría con competencia en materia de caza, que asegurará o seu aproveitamento racional a través dun plan de ordenación cinexética e de plans anuais de aproveitamento cinexético.
3. A compensación a que teñan dereito os/as titulares dos dereitos cinexéticos pola privación do aproveitamento cinexético destes ao seren adscritos a unha reserva de caza, realizarase mediante unha compensación, que consistirá nunha cantidade económica ou unha cota de capturas ou accións cinexéticas equivalentes que deberán fixarse no decreto de declaración.
4. O decreto de creación precisará a composición e as funcións do/a director/a técnico/a e da xunta consultiva, na cal estarán representados/as de forma equilibrada as persoas ou entidades con intereses afectados. Así mesmo, determinarase o procedemento de cálculo e repartición da compensación á que se refire o número anterior.

SUBSECCIÓN 3ª TERREOS CINEXÉTICOS DEPORTIVOS

Artigo 25. Terreos cinexéticos deportivos.

1. Terán a condición de terreos cinexéticos deportivos aquelas áreas do territorio en que poida practicarse a caza de conformidade coa lexislación específica que regule as prácticas deportivas.
2. A federación de caza, as sociedades e as asociacións constituídas ao abeiro da lexislación do deporte poderán solicitar a declaración de terreo cinexético-deportivo para practicar nel a caza cun exclusivo carácter deportivo, exento de calquera ánimo de lucro. En ningún caso a actividade ou os seus resultados poderán ser obxecto de venda ou comercialización.
3. Os/as solicitantes deberán acreditar a titularidade cinexética consonte o establecido no artigo 23 e dispor de terreos continuos cuxa superficie mínima e máxima sexa de 50 e 250 hectáreas respectivamente. A xestión cinexética destes terreos será realizada directamente pola entidade titular, que informará periodicamente a consellaría competente en materia de caza, do calendario de probas, modalidades e calquera outro requisito que se determine regulamentariamente.

SUBSECCIÓN 4ª EXPLOTACIÓNS CINEXÉTICAS COMERCIAIS

Artigo 26. *Explotacións cinexéticas comerciais.*

1. Para os efectos da presente lei terán a consideración de explotacións cinexéticas comerciais aquelas que sexan constituídas por suxeitos ou por sociedades mercantís para a explotación comercial da actividade cinexética. O aproveitamento das explotacións cinexéticas comerciais rexerase, ademais de pola presente lei, **pola normativa de sanidade animal e epizootiología vixente en cada momento aplicable as especies cinexéticas,** e pola lexislación mercantil e civil que lle resulte aplicable.
2. As explotacións cinexéticas comerciais que se refiran a especies de caza menor exclusivamente deberán ser sempre abertas.
3. As explotacións cinexéticas comerciais que se refiran a especies de caza maior **poderán ser abertas ou cercadas** **deberán ser sempre cercadas;** nestas explotacións poderá compatibilizarse o aproveitamento cinexético de caza menor e maior.

FGC: Son varias as razóns polas que se propón que as ECC de caza maior sexan necesariamente valladas, entre outras, razóns sanitarias, de contaminación xenética, de responsabilidade polos danos ocasionados por pezas procedentes das ECC, cuestións relativas á práctica da caza, e en definitiva de evitación de conflictos cos titulares cinexéticos lindantes e cos propietarios dos terreos. **As razóns sanitarias atopanse debidamente especificadas no informe que se advunta como ANEXO I**

Artigo 27. *Declaración dunha explotación cinexética comercial*

1. A declaración de explotación cinexética comercial corresponde ao/a titular da consellaría competente en materia de caza, logo de solicitude do/a interesado/a, acreditando, **polo menos**, a titularidade cinexética do **75% 100 %** dos terreos para os cales se pretenda a declaración, en superficie continua, **con límites geográficos y físicos claramente definidos e sin que sexa posible a existencia de enclaves,** que sirvan de base territorial a esta por un período mínimo de 10 anos e **máximo de 25** e presentación dun plan de viabilidade empresarial da explotación cinexética.

O procedemento de declaración debe contar cun trámite de información pública, por un prazo de dous meses, no cal os/as propietarios dos terreos afectados ou titulares doutros dereitos que levan consigo o seu aproveitamento cinexético poderán efectuar as alegacións que consideren pertinentes.

En todo caso, na documentación con que se acredite a titularidade cinexética antes citada deberá constar expresamente o coñecemento dos fins **lucrativos** e características deste tipo de explotacións e o consentimento para a súa constitución dos/as titulares dos dereitos cinexéticos dos terreos ou un instrumento xurídico que acredite a titularidade cinexética propia sobre os devanditos terreos.

2. O/a titular da consellaría competente en materia de caza disporá dun prazo de seis meses, contados a partir da presentación da solicitude, para resolver a petición e, **en todo caso, o silencio será positivo.** A consellaría competente **poderá** **deberá** denegar a solicitude por razóns debidamente motivadas cando razóns de índole técnica, sanitaria, biolóxica, ambiental, de seguridade ou social así o recomenden.

Cando a autorización afecte espazos naturais protexidos, o/a promotor/a debe presentar un proxecto de **avaliación de impacto ambiental**. ~~para os efectos de que o órgano ambiental decida en cada caso, de forma motivada, se os devanditos proxectos deben someterse ou non a unha avaliación de impacto ambiental.~~

3. Os cambios que se produzan na titularidade das explotacións cinexéticas deben ser autorizados polo/a titular da consellaría competente en materia de caza.

Artigo 28. Réxime xurídico.

A superficie mínima para poder autorizar este tipo de explotacións é de 500 hectáreas se se dedican a caza maior, e de 100 hectáreas cando o obxecto da explotación sexa a caza menor.

As explotacións cinexéticas comerciais estarán obrigadas á subscrición dun seguro de responsabilidade civil que cubra os riscos derivados da súa actividade, así como os derivados dos riscos na circulación e os patrimoniais, causados polas especies de caza maior e menor en tódolos casos.

Por vía regulamentaria determinaranse as condicións a que deberá suxeitarse a actividade das explotacións cinexéticas, que será coherente cos seus fins e características, así como o procedemento de extinción, no cal se asegurará a debida publicidade.

FGC: Debe necesariamente recollerse a obriga de que a ECC suscriba un seguro para cubrir os danos producidos polas especies tanto de caza menor como maior procedentes dos seus terreos, independentemente de que a ECC se adique exclusivamente a unha ou outra modalidade de caza.

Artigo 29. Ordenación e xestión da caza nas explotacións cinexéticas comerciais.

Os/as titulares das explotacións cinexéticas comerciais en que se practique exclusivamente a caza sobre especies silvestres, ou de forma simultánea sobre especies procedentes de granxes e especies silvestres, deben elaborar un plan de ordenación cinexética. Así mesmo, todas as explotacións cinexéticas comerciais deben elaborar anualmente un plan anual de aproveitamento cinexético. Regulamentariamente determinarase o procedemento para a presentación e a aprobación dos devanditos plans.

A caza poderá exercitarse durante todo o ano sobre animais procedentes de granxes cinexéticas ou doutros establecementos autorizados tales como parques de voo, cercados de aclimatación, biótopos, etc., de conformidade cos plans establecidos e previamente aprobados pola consellaría competente en materia de caza, respectando en todo caso os tres meses de maior sensibilidade para a cría das especies silvestres, nos cales o exercicio da caza estará prohibido.

Os/as titulares das explotacións cinexéticas comerciais deberán xustificar anualmente ante o órgano administrativo competente en materia de caza o cumprimento da ordenación cinexética vixente en cada momento así como das medidas de control sanitario, xenético e de trazabilidade dos animais procedentes da cria en catividade ou semicatividade que se liberaron, e a realidade da súa actividade económica, mediante unha memoria económica e a acreditación das contas anuais.

Artigo 30. Sinalización das explotacións cinexéticas comerciais.

Os/as titulares destas explotacións deben sinalizalas conforme a normativa regulamentaria que para tal efecto se dite ~~e, en todo caso, están obligados a sinalizar os terreos que se encuentren dentro do perímetro da explotación e para os cales non se disponha de autorización expresa dos/as seus/súas titulares para o seu aproveitamento cinexético.~~

CAPÍTULO II

Terreos non cinexéticos

) Artigo 31. Definición.

1. Son terreos non cinexéticos aqueles en que por expresa declaración desta lei ou por resolución da consellaría competente en materia de caza se estableza a prohibición de cazar.
2. Nos devanditos terreos, a consellaría competente en materia de caza poderá executar controis de poboación ou autorizar o exercicio excepcional da caza por razóns técnicas, de seguridade, científicas, sanitarias ou sociais.

Artigo 32. Clases.

Para os efectos da presente lei, os terreos non cinexéticos clasifícanse en:

- a) Refuxios de fauna.
- b) Zonas habitadas.
- c) Áreas industriais.
- d) Outros terreos non cinexéticos que sexan declarados como tales.

SECCIÓN 1ª REFUXIOS DE FAUNA

Artigo 33. Refuxios de fauna.

1. Son refuxios de fauna os terreos que queden subtraídos ao aproveitamento cinexético por razóns de carácter biolóxico, científico ou educativo, co fin de asegurar a conservación de determinadas especies da fauna silvestre.
2. Nestas áreas a caza estará permanentemente prohibida, sen prexuízo de que por circunstancias especiais a consellaría competente en materia de caza poida executar controis de poboación ou autorizar o exercicio excepcional da caza por razóns técnicas, de seguridade, científicas, sanitarias ou sociais.

Artigo 34. Creación de refuxios de fauna.

1. A creación de refuxios de fauna poderaa promover de oficio a Xunta de Galicia. O expediente iniciarase por instancia do servizo competente en materia de caza da xefatura territorial correspondente, que xustificará a conveniencia da súa creación atendendo ás razóns expostas no artigo anterior.
2. A creación de refuxios de fauna silvestre tamén se poderá promover por instancia de entidades públicas e privadas cuxos fins sexan culturais, deportivos, científicos ou ambientais, xuntando á solicitude unha memoria xustificativa da súa conveniencia e finalidade.
3. Corresponde á consellaría competente en materia de caza a tramitación do procedemento para a creación dos refuxios de fauna. Sen prexuízo do seu ulterior desenvolvemento regulamentario, no procedemento de creación debe incluirse en todo caso un trámite de información pública. A creación dun refuxio de fauna efectuarase mediante orde da persoa titular da consellaría competente en materia caza.
4. A modificación dos límites ou a súa supresión tramitaranse polo procedemento establecido para a súa creación.
5. Os Tecor afectados pola declaración dun refuxio de fauna non perderán tal condición se por causa dela visen reducido o seu territorio por baixo da superficie mínima exixida para a súa declaración como Tecor, nos termos establecidos no artigo 11.2.
6. A administración, control e vixilancia dos refuxios de fauna corresponde á consellaría competente en materia de caza.

SECCIÓN 2ª ZONAS HABITADAS

Artigo 35. Zonas habitadas.

Consideranse zonas habitadas os núcleos de poboación urbanos e rurais, os parques urbanos e periurbanos de recreo, os aeroportos e os lugares de acampada permanente.

SECCIÓN 3ª ÁREAS INDUSTRIALIS

Artigo 36. Áreas industriais.

1. Consideranse áreas industriais os terreos ocupados polas industrias ou fábricas, as instalacións agropecuarias e forestais, os invernadoiros, as canteiras e calquera outro asentamento de carácter industrial mentres manteña a súa actividade.
2. Exclúense da consideración de área industrial os parques eólicos.

SECCIÓN 4ª OUTROS TERREOS NON CINEXÉTICOS

Artigo 37. Outros terreos non cinexéticos.

1. A consellaría competente en materia de caza, por razón da seguridade das persoas ou dos seus bens ou do interese xeral, poderá declarar, de oficio ou por petición dos/as interesados/as, como non cinexéticos os terreos que pola súa circunstancia o requirán.
2. Estes terreos deberán ser debidamente sinalizados pola consellaría competente en materia de caza cando a declaración sexa de oficio ou polo/a interesado/a cando sexa a pedimento deste/a.
3. Regulamentariamente determinarase o procedemento de declaración dun terreo como non cinexético a que se refire o número 1, tendo en conta que cando a declaración se faga de oficio deberá preverse un trámite de audiencia ás persoas titulares dos dereitos cinexéticos no cal poidan alegar contra as razóns da consellaría para a declaración.

CAPÍTULO III

Cercados

Artigo 38. Definición.

Enténdese por cercado, para os efectos desta lei no que afecta os terreos cinexéticos sometidos ao réxime especial, o terreo que se encontre rodeado materialmente por muros, cercas ou valados construídos co fin de impedir ou prohibir o acceso ás persoas ou a animais alleos ou para evitar a saída dos propios.

Artigo 39. Clases.

Os terreos cercados clasíficanse nas seguintes categorías:

- a) Cercados cinexéticos.
- b) Zonas de aclimatación.

Artigo 40. Cercados cinexéticos.

1. Os cercados cinexéticos son aqueles terreos cercados por muros, cercas ou valos que están integrados dentro dun terreo cinexético sometido a réxime especial e que se destinan a impedir o tránsito das especies cinexéticas de caza maior. O seu obxectivo non será albergar exemplares para a repoboación.
2. Os cercados cinexéticos poderán ser de aproveitamento, cando o seu fin sexa facilitar a actividade cinexética, e de protección, cando teñan por finalidade procurar amparo aos animais que se atopen no seu interior, e o seu réxime determinarase regulamentariamente.
3. Os cercados cinexéticos terán unha superficie mínima de 500 hectáreas e terán a consideración de explotación gandeira para os efectos da normativa reguladora de sanidade animal.
4. A construcción do peche dun cercado cinexético non exime o/a interesado/a da obriga de respectar as servidumes de paso ou de calquera outra natureza, sexan estas públicas ou privadas.

5. En ningún caso o cerramento material do terreo porá en risco ou perigo as persoas ou animais silvestres. O deseño e os materiais empregados serán respectuosos co medio natural, desde o punto de vista do impacto ecolóxico.
6. Regulamentariamente desenvolverase o procedemento de autorización, as características e requisitos dos cercados cinexéticos así como os casos en que proceda a supresión destes co obxecto de promover maiores unidades de aproveitamento e mellorar as condicións de vida dos animais.

Artigo 41. Zonas de aclimatación.

1. As zonas de aclimatación son aqueles terreos cercados que están integrados dentro dun Tecor ou dunha explotación cinexética comercial, e que se destinan a impedir o tránsito das especies cinexéticas de caza maior e menor co obxecto de adaptalas as condicións ecológicas do lugar.
2. A instalación dunha zona de aclimatación non exime o/a interesado/a da obriga de respectar as servidumes de paso ou de calquera outra natureza, sexan estas públicas ou privadas.
3. En ningún caso o cerramento material da zona de aclimatación porá en risco ou perigo as persoas ou animais silvestres. O deseño e os materiais empregados serán respectuosos co medio natural desde o punto de vista do impacto ecolóxico.
4. Regulamentariamente desenvolverase o réxime de autorización e funcionamento das zonas de aclimatación.

CAPÍTULO IV

Zonas de seguridade

Artigo 42. Definición.

1. Son zonas de seguridade aquelas áreas en que deban adoptarse medidas precautorias especiais co obxecto de garantir a integridade física e a axeitada protección das persoas e dos bens.
2. Considéranse zonas de seguridade:
 - a) As vías públicas, entendéndose por tales para os efectos desta lei as vías férreas, as autoestradas, as autopías, as vías para automóbiles e as estradas convencionais que se encontren debidamente sinalizadas como tales, sexan de titularidade estatal, autonómica ou local, así como as súas marxes e zonas de servidume das vías públicas e das vías férreas, ampliados nunha franxa de cincuenta metros de largura a ambos os lados do eixo da vía e, se estiveren pechadas, a 50 metros do peche.
 - b) O dominio público marítimo-terrestre e o dominio público hidráulico e as súas marxes, máis unha franxa de 5 metros, en cada unha das súas marxes. Para estes efectos exclúense os ríos, as masas de auga e as canles que presenten unha largura inferior a 3 metros de media na zona en que se desenvolve a acción de caza.
 - c) As zonas habitadas segundo a definición do artigo 35, ampliados os propios terreos cunha franxa de cien metros en todas as direccións. Nos núcleos de poboación tomaranse como referencia as construcións más exteriores.

d) Os edificios habitables illados, xardíns e parques públicos, áreas recreativas, zonas de acampada, recintos deportivos e as áreas industriais segundo a definición do artigo 36, ampliados os propios terreos cunha franxa de 100 metros en todas as direccións.

e) Calquera outro lugar que polas súas características sexa declarado como tal polo/a titular da consellaría competente en materia de caza para asegurar a protección das persoas e dos seus bens.

3. Non obstante o previsto no número anterior, o/a titular da xefatura territorial da consellaría competente en materia de caza, con carácter excepcional e logo de petición dos/as titulares cinexéticos/as interesados/as, informando o concello correspondente, poderá autorizar a caza nas marxes das vías públicas, así como nas canles e marxes dos ríos e regueiros que atravesen terreos cinexéticos ou constitúan o límite entre eles, se as súas condicións permiten o exercicio seguro da caza ou situar os postos para os zapeos, ganchos e montarías. A autorización entenderase denegada unha vez transcorridos tres meses desde que a solicitude tivo entrada no rexistro do órgano competente para a súa tramitación.

4. Nas resolucións que se diten para o efecto, se son afirmativas, fixaranse as condicións aplicables en cada caso para exercitar a caza baixo a responsabilidade dos/as titulares da autorización.

5. Calquera persoa física ou xurídica, pública ou privada, poderá solicitar, fundadamente, á consellaría competente en materia de caza a declaración como zona de seguridade dun determinado espazo en que concurran as circunstancias do número 1. Os devanditos espazos, en caso de seren declarados así, deberán ser sinalizados polo/a promotor/a conforme se determine regulamentariamente.

6. O exercicio da caza nas zonas de seguridade.

Prohibese en todas as zonas de seguridade circular con armas cargadas, usalas ou disparar en dirección a elas de xeito que poidan ser alcanzadas, con perigo para as persoas ou os seus bens, salvo que se dispoña de autorización expresa para cazar nese terreo.

CAPÍTULO V

Zonas de adestramento e de caza permanente e sinalización dos espazos cinexéticos

SECCIÓN 1ª ZONAS DE ADESTRAMIENTO DE CANS E AVES DE CETRARÍA

Artigo 43. Zonas de adestramento de cans e aves de cetraría.

1. Nos terreos cinexéticos sometidos a réxime especial e co fin de que os cans de caza e as aves de cetraría poidan ser adestrados, poderán delimitarse nos plans de ordenación cinexética as zonas, épocas e condicións en que se poderá levar a cabo a devandita actividade.

2. A zona terá unha axeitada e doadá delimitación e quedará separada dos núcleos habitados pola zona de seguridade, e dos lindeiros doutro terreo sometido ao dito réxime por unha distancia mínima de **500** **100** metros salvo que medie acordo entre os/as titulares lindantes, **límite cunha explotación cinexética comercial ou exista unha barreira natural (tecros que limiten con embalses, mar, correntes de auga cuxo cauce sexa superior a 3 mts., etc.).**

3. Nas zonas de adestramento non se permitirá a caza con armas **agás con autorización especial en caso de danos**, durante a tempada hábil de caza, sen que poidan incluirse na superficie que os Tecor deben destinar a vedados de caza.

4. Non se poderá adestrar durante a época de maior sensibilidade na cría das especies silvestres, tanto cinexéticas coma non cinexéticas, presentes, na zona. Estas épocas determinaranse regulamentariamente.

5. O adestramento de cans para a caza e das aves de cetraría regularase regulamentariamente.

FGC: Respecto ao apartado 2 anterior a distancia mínima establecida sería un agravio comparativo coas explotacións cinexéticas comerciais nas que non se exise tal separación

SECCIÓN 2ª ZONAS DE CAZA PERMANENTE

Artigo 44. Zonas de caza permanente.

1. Son zonas de caza permanente aquelas partes integradas dentro do territorio dun Tecor que se reserven para a caza durante todo o ano, ~~con excepción dos tres meses de maior sensibilidade para a cría das especies silvestres, nos cales o exercicio da caza estará prohibido~~. Nestes espazos a caza realizarase sobre exemplares procedentes de soltas autorizadas.

2. Estas zonas deberán cumplir cos seguintes requisitos:

- Deberán situarse en lugares en que non se poñan en risco as poboacións de especies silvestres.
- Estarán perfectamente sinalizadas e os seus contornos delimitados.
- Gardarán unha distancia de 500 metros dos lindeiros do Tecor, salvo que medie acordo entre os titulares dos Tecor estremeiros, **ou exista unha barreira natural**
- Deberá incluirse no plan anual de aproveitamento cinexético.

FGC: En relación co texto que propoñemos suprimir no punto 1 anterior, sinalar que o fin das zonas de caza permanente é poder exerce-la actividade da caza sobre especies sementadas, procedentes de granxas, ao longo de todo o ano, polo tanto non existe repercusión nas épocas de cría desas especies, e ao ser unha zona frecuentada por cazadores e cans tampouco é habitual a cría nelas de especies silvestres

SECCIÓN 3ª SINALIZACIÓN DOS TERREOS CINEXÉTICOS

Artigo 45. Sinalización dos terreos cinexéticos.

1. Os/as titulares dos terreos cinexéticos sometidos/as a réxime especial están obrigados/as a sinalizar os seus límites con carteis indicadores da súa condición cinexética.

2. A consellaría competente en materia de caza está obrigada a sinalizar as zonas libres en que estea permitida a caza.
3. Está prohibido destruir, alterar ou cambiar os sinais indicadores da condición cinexética dun terreo, así como colocar os sinais indicadores na vexetación.
4. Regulamentariamente establecerase o réxime de aplicación á sinalización nos terreos cinexéticos.

TÍTULO III

Ordenación e aproveitamento cinexéticos

CAPÍTULO I

Ordenación cinexética

Artigo 46. Definición.

A ordenación cinexética de terreos cinexéticos ten como fin a organización da súa producción cinexética, atendendo sempre ás exixencias ecolóxicas, á sustentabilidade e aos beneficios indirectos que produce.

Artigo 47. Obriga da ordenación.

1. Os/as titulares dos Tecor e das explotacións cinexéticas comerciais en que se cacen especies silvestres deberán presentar obrigatoriamente un plan de ordenación cinexética para un período de cinco anos, redactado por un técnico/a universitario/a competente, que, unha vez aprobado polo/a titular da dirección xeral competente en materia de caza, será de obrigado cumprimento para o ordenado desenvolvemento da actividade cinexética, dentro do marco dos períodos hábiles xerais. Non obstante, os/as titulares de Tecor que voluntariamente quixeran revisalo poderán solicitar a súa revisión en calquera momento antes de finalizar o seu período de vixencia.
2. Os/as titulares dos Tecor e das explotacións cinexéticas comerciais en que se cacen especies silvestres deberán presentar obrigatoriamente, dirixido á xefatura territorial da consellaría competente en materia de caza e cunha anticipación mínima de dous meses ao comezo de cada tempada de caza, un plan anual de aproveitamento cinexético que desenvolva as previsións contidas no plan de ordenación cinexética para esa tempada. O/a titular da dita xefatura territorial disporá dun prazo dun mes para ditar e notificar a correspondente resolución. Na falta de resolución expresa no prazo indicado, **no caso dos Tecor, o Plan entenderáse aprobado.****non se entenderá aprobado.**

Unha vez aprobado o plan, será de obrigado cumprimento.

3. O incumprimento das obrigas contidas nos plans regulados nos números anteriores determinará a falta de diligencia na conservación dos terreos afectados por parte do/a seu/súa titular.

Artigo 48. *Plan de ordenación cinexética.*

1. O plan de ordenación cinexética é a norma que rexerá toda a actividade cinexética e que buscará a consecución dos obxectivos da ordenación cinexética.
2. O plan deberá ter, como mínimo, o seguinte contido:
 - a) O estado cinexético do terreo sometido a réxime especial, a definición e descripción das unidades de xestión e o inventario e a estimación dos parámetros poboacionais, así como unha avaliacián da capacidade de carga cinexética do hábitat.
 - b) O establecemento dos obxectivos de ordenación, de acordo coa información recollida na fase de inventario.
 - c) A estimación da extracción sustentable en función da evolución prevista das poboacións cinexéticas.
 - d) A zonificación da área, un sistema de seguimento da propia planificación e unha previsión de mecanismos correctores, con previsión do desaxuste a que se refire o artigo 50 desta lei.
 - e) As accións de conservación e/ou de recuperación das especies cinexéticas, así como, se proceder, doutras especies silvestres.
 - f) As accións complementarias tales como o adestramento de cans, aves de cetraría, a solta-captura e outras similares, desenvolvidas en espazo e tempo.
 - g) A xestión dos vedados de caza.
 - h) O estudo dos hábitats e das especies e a súa compatibilidade coa acción cinexética.
 - i) A sinalización do Tecor sometido a réxime especial, atendendo ás súas características físicas, cinexéticas e sociais.
 - j) Calquera outro aspecto que regulamentariamente se determine en relación coa sanidade das especies ou dos posibles danos causados pola fauna cinexética.

Artigo 49. *Plan anual de aproveitamento cinexético.*

É a norma que rexerá toda a actividade cinexética durante unha tempada concreta suxeitándose ás directrices fixadas no correspondente plan de ordenación cinexética e tendo en conta as capturas dos anos anteriores. Regulamentariamente determinarase o contido mínimo do plan anual de aproveitamento cinexético, que deberá determinar as especies cazables, os días de caza e as cotas, as modalidades e as actuacións de mellora do hábitat.

Artigo 50. *Revisión do plan de ordenación cinexética e do plan anual de aproveitamento cinexético.*

Cando, por circunstancias non imputables ao/á titular dun Tecor ou dunha explotación cinexética comercial en que se cacen especies silvestres, se orixinen desaxustes graves entre as previsións do plan de ordenación cinexética ou do plan anual de aproveitamento cinexético e a realidade do aproveitamento cinexético, incendios ou epizootias, o/a titular da xefatura territorial correspondente da consellaría competente en materia de caza poderá requirir o/a titular do Tecor ou da explotación cinexética comercial en que se cacen especies silvestres para que no prazo de tres meses proceda á revisión do plan ou plans que se vexan afectados polo devandito

desaxuste, e o/a devandito/a xefe/a territorial pode suspender a actividade cinexética mentres non se aproben a revisión ou revisóns que procedan.

CAPÍTULO II

Execución da ordenación da caza

Artigo 51. Desenvolvemento e execución da ordenación.

1. Antes da data de presentación do plan de aproveitamento cinexético, os/as titulares ~~dos Tecor e~~ das explotacións cinexéticas comerciais en que se cacen especies silvestres deberán presentar na xefatura territorial da consellaría competente en materia de caza unha memoria que conteña os datos relativos ao desenvolvemento e execución do plan anual de aproveitamento cinexético e a súa adecuación ás previsións contidas no plan de ordenación cinexética.
2. Sen prexuízo da memoria a que se fai referencia no número anterior, os/as titulares dos Tecor e das explotacións cinexéticas comerciais están obrigados/as a comunicar á xefatura territorial da consellaría competente en materia de caza calquera dato que lles sexa requerido en relación ao desenvolvemento e execución do plan de ordenación cinexética.
3. A falta de comunicación de datos que impida facer o seguimento da execución do plan de ordenación cinexética ou do plan anual de aproveitamento suporá a denegación da aprobación do plan anual de aproveitamento cinexético da tempada seguinte a aquela da cal non se proporcionasen datos na forma legalmente establecida.

FGC: Propoñemos eliminar o texto indicado do apartado 1 por entender que os Tecor teñen a obriga de presentalo PAC, POC, e facilitar calquera dato que a Administración esixa conforme ao disposto no punto 2 deste artigo.

Artigo 52. Repoboacións cinexéticas.

1. As soltas de espécimes de especies cinexéticas exixirán a autorización previa da xefatura territorial da consellaría competente en materia de caza.
2. A dita xefatura territorial deberá comprobar que se cumpren todas as obrigas legais establecidas no tocante á procedencia, calidade xenética e estado sanitario dos exemplares.
3. Disporá dun prazo de tres meses, contados a partir da presentación da solicitude no rexistro do órgano competente para a súa tramitación, para ditar e notificar a resolución. En todo caso, o silencio será positivo.

CAPÍTULO III Resolución anual

Artigo 53. Regulación da tempada anual de caza.

A consellaría competente en materia de caza, oído o Comité Galego de Caza, publicará anualmente, cunha anticipación mínima de tres meses ao comenzo da tempada, unha resolución da persoa titular da dirección xeral competente en materia de caza na cal se determinarán as épocas hábiles de caza, as medidas de control por danos, así como os réximes especiais por especies.

CAPÍTULO IV Regulación da actividade cinexética

Artigo 54. Xornada hábil de caza.

A xornada hábil de caza iniciarase unha hora antes da saída do sol e finalizará unha hora despois do ocaso, salvo na modalidade de espera nocturna ou de autorización expresa en contrario.

Artigo 55. Finalización da actividade cinexética.

A actividade cinexética darase por concluída:

- a) Cando conclúa a xornada hábil de caza.
- b) Cando se cobre a cota establecida. Non obstante, cando se advirta que unha peza quedou ferida poderase seguir o seu rastro, a fin de cobrala mentres dure a xornada hábil e coa arma descargada.
- c) Cando, a xuízo dos axentes da autoridade con competencia en materia de caza, os participantes incorran nunha conduta que poida ser constitutiva dunha infracción grave ou moi grave, que poña en perigo o aproveitamento cinexético ou a seguridade das persoas ou dos seus bens.
- d) Cando así o dispoña o responsable da cazaría.

TÍTULO IV

O exercicio da caza

CAPÍTULO I

O/A cazador/a, requisitos, licenzas e responsabilidade

Artigo 56. Definición de cazador/a.

É cazador/a quen exercita a acción de cazar e reúne os requisitos exixidos polas leis e disposicións de aplicación para iso.

SECCIÓN 1ª REQUISITOS PARA O EXERCICIO DA CAZA

Artigo 57. Requisitos para o exercicio da caza

1. Para poder practicar a caza é preciso cumplir os seguintes requisitos:
 - a) Ter **dezaseis** **14** anos feitos. Para practicar a caza con armas, os/as menores de idade deberán ter a idade requerida pola normativa de armas e ir acompañados/as e vixiados/as por un/unha maior de idade a unha distancia máxima de cincuenta metros.
 - b) Ser titular dunha licenza de caza en vigor.
 - c) Ter concertado un contrato de seguro de responsabilidade civil do/a cazador/a, na contía mínima que se determine regulamentariamente, que cubra os danos e perdas dimanantes do uso da arma ou de calquera outro medio e do exercicio da caza en xeral.
- Para practicar a caza con arco, o seguro de responsabilidade civil do/a cazador/a deberá incluír expresamente o arco como arma de caza.
- d) Posuér un documento oficial acreditativo da identidade do/a cazador/a.
- e) Posuér a licenza de armas e a guía de pertenza, en caso de empregar armas, ou as correspondentes autorizacións que sexan exixibles no suposto de utilizar outros medios de caza, de conformidade coa lexislación sectorial aplicable.
- f) Ter a autorización do/a titular do aproveitamento cinexético, se é o caso.
- g) Ter calquera outro permiso ou autorización que por razón do lugar, dos métodos ou das especies exixa a normativa aplicable.
- h) Non estar inhabilitado/a por resolución firme en vía administrativa ou por sentenza firme en vía xudicial para practicar a caza ou para obter licenza de caza durante o prazo que dure a inhabilitación.

2. Durante o desenvolvemento da actividade de caza, o/a cazador/a deberá portar certos documentos, permisos ou autorizacións sexan exixidos nesta lei.

FGC: Propoñemos rebaixa-la idade aos 14 anos, mesmo de xeito que a licenza de caza para os menores de 16 anos e maiores de 14, sexa restrictiva no uso das armas de fogo, pois a caza non se limita en exclusiva ao uso de armas de fogo (caza con cans, caza con aves de cetraría, caza con arco)

SECCIÓN 2ª LICENZAS

Artigo 58. Licenzas. Validez e clases.

1. A licenza de caza da Comunidade Autónoma de Galicia é o documento persoal e intransferible que acredita a habilitación do/a seu/súa titular para practicar a caza na Comunidade Autónoma de Galicia. As licenzas de caza serán expedidas pola consellaría competente en materia de caza.
2. O/a menor de idade non emancipado/a que fixese **dezaseis** 14 anos necesitará autorización escrita da persoa que legalmente o/a represente para obter a licenza de caza.
3. Regulamentariamente estableceranse os distintos tipos de licenzas, que terán en conta se son para a práctica cinexética ou a utilización de medios, a residencia da persoa titular e a súa idade, o seu prazo de validez, que poderá ser dun ano ou dun mes, e os procedementos de expedición.
4. A Comunidade Autónoma, no exercicio das súas competencias, poderá establecer convenios de colaboración coas administracións doutras comunidades autónomas, baseados na equivalencia dos requisitos necesarios das respectivas licenzas de caza, co fin de arbitrar procedementos que faciliten a obtención.
5. Para obter por primeira vez a licenza de caza será necesario superar as probas que acrediten a aptitude e os coñecementos precisos, e que se determinarán regulamentariamente. A comunidade autónoma poderá establecer acordos con outras comunidades para o recoñecemento mutuo da validez dos certificados expedidos por ambas as administracións.
6. Recoñecerase como válida para obter a licenza de caza de Galicia a documentación de caza equivalente aos/ás cazadores/as estranxeiros/as, nos termos en que os tratados e acordos internacionais e na normativa que poida resultar aplicable determinen.
7. Os/as acompañantes, axotadores/as, engargados/as dos cans e secretarios/as non necesitarán licenza de caza nin seguro de responsabilidade civil cando actúen como auxiliares das cazarías.
8. Cando un/unha deportista federado/a participe en campionatos e probas oficiais non necesitará licenza de caza.

Artigo 59. Persoas inhabilitadas para renovaren a licenza.

Non terán dereito á renovación da licenza os/as inhabilitados/as en virtude de sentenza firme, ou de resolución administrativa firme nun expediente sancionador, que leve unida a inhabilitación.

SECCIÓN 3ª DEBERES E RESPONSABILIDADES

Artigo 60. Deberes do/a cazador/a.

1. Os animais obxecto de caza serán abatidos ou capturados nas condicións menos cruentas e dolorosas posibles. Para iso, os/as cañadores/as están obrigados/as a tomar as medidas oportunas para garantir o axeitado trato do animal, antes, durante, e mesmo despois da súa morte ou captura.
2. O/a cazador/a, no exercicio da caza con armas, queda obrigado/a a:
 - a) Coñecer as peculiaridades da arma e da munición empregada canto ás súas prestacións e alcance e a absterse de disparar cando a traxectoria efectiva de impacto da munición empregada poida por en perigo as persoas, animais ou bens. Así mesmo, está obrigado/a a descargar a arma ante a presenza próxima de persoas alleas á caza, así como nos momentos de descanso ou reunión entre os/as cañadores/as.
 - b) Empregar munición e armas apropiadas para procurar unha morte rápida e co menor sufrimento posible.
 - c) Disparar só cando sexa recoñecida a especie. A obriga do recoñecemento da peza esténdese ao sexo ou a idade cando a autorización de caza refira algo en relación con estes aspectos.
 - d) Procurar o cobramento das pezas mortas ou feridas e absterse de disparar ante situacións de imposible cobramento.
 - e) Proporcionar unha morte rápida e apropiada aos exemplares abatidos e feridos.
 - f) Dar un trato axeitado aos animais que participen na cazaría.
 - g) O/a cazador/a, tanto nos espazos cinexéticos coma nos traxectos de ida e volta destes, queda obrigado/a a facilitar a acción dos/as axentes da autoridade encargados de inspeccionar a actividade cinexética.
 - h) Todos os animais de caza maior que sexan abatidos deberán ser identificados do xeito que regulamentariamente se estableza.

Artigo 61. Responsabilidade polos danos que causan as especies cinexéticas.

1. A responsabilidade polos accidentes de tráfico causados pola irrupción de especies cinexéticas nas vías de circulación rexerase polo disposto na lexislación de tráfico.
2. Nos demais casos, os/as titulares dos aproveitamentos cinexéticos en terreos suxeitos a réxime cinexético especial responderán polos danos que causen as especies cinexéticas que procedan dos devanditos terreos, non sendo que o dano fose debido a culpa ou neglixencia do prexudicado ou dun terceiro alleo ao titular da explotación cinexético ou por causa de forza maior.
3. A consellaría competente en materia de caza responderá polos danos causados polas especies cinexéticas procedentes dos terreos sometidos a réxime común, Tecor autonómicos da súa administración, reservas de caza, refuxios de fauna e calquera outro terreo cuxa administración e xestión correspondan á devandita consellaría.
4. A Xunta de Galicia, no exercicio das competencias que lle son propias, constituirá un fondo de corresponsabilidade para contribuír á prevención e á compensación dos danos que causan as especies

cinexéticas nas explotacións agrarias. O devandito fondo nutrirase coas achegas económicas da Administración autonómica.

5. Cando se produza a exacción de responsabilidade patrimonial polos danos causados por especies cinexéticas, o prexudicado, nun prazo que permita ao titular cinexético a valoración dos danos, deberá pór no seu coñecemento tal circunstancia, a fin de que poida efectuar a súa valoración.

Artigo 62. Seguridade nas cazarías.

1. Prohibese a caza baixo a influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga que poida alterar ou altere sensiblemente as facultades normais do/a cazador/a ou a súa capacidade de reacción.

Os/as cañadores/as que sexan sorprendidos/as cazando con síntomas de se encontraren baixo a influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga que altere sensiblemente as facultades normais do cañador/a ou a súa capacidade de reacción, deberán someterse ás oportunas probas de detección cando sexan requeridos/as para iso polos membros dos corpos e forzas de seguridade que teñan atribuída esta competencia. Por vía regulamentaria determinaranse o procedemento, as diliencias que se deben levar a cabo e, en xeral, as regras a que deberá axustarse esta actuación.

2. Cando os/as cañadores/as se atopen a menos de cincuenta metros de persoas alleas á cazaría deben descargar as súas armas.

3. Nos axotamentos de caza menor, os postos deberán quedar á vista uns doutros sempre que se encontren ao alcance dos disparos. Se a distancia de separación é inferior a 50 metros, será obligatoria a colocación de pantallas a ambos os lados de cada posto á altura conveniente para que queden a cuberto dos postos inmediatos.

4. Nas modalidades colectivas de caza prohibese portar as armas cargadas **e desenfundadas** antes de chegar ao posto ou despois de abandonala, e non poderán dispararse as armas mentres non se der o sinal convidado para iso, nin o facer despois se dar por rematada a cazaría, cuxo momento e forma deberá sinalar o/a responsable da cazaría en forma axeitada.

5. Nas montarías e batidas o/a responsable colocará os postos de forma que queden sempre protexidos dos disparos dos/as demais cañadores/as, procurando aproveitar, para tal efecto, os accidentes do terreo. En todo caso, cada cañador/a queda obrigado/a a coñecer a posición dos postos máis próximos. Os/as titulares de explotacións cinexéticas comerciais deberán nomear un/unha organizador/a para cada cazaría colectiva que se realice dentro do seu ámbito de actuación, que terá a condición de responsable da cazaría.

6. Prohibese o cambio ou abandono dos postos polos/as cañadores/as e os/as seus/súas auxiliares durante a cazaría, agás nas batidas, e deben facelo únicamente coa autorización do/a responsable desta.

7. Nas montarías **e batidas** será obligatorio sinalizar os camiños de uso público que se internen na zona onde se desenvolva a actividade, na forma en que se determine regulamentariamente.

8. Nas batidas, montarías e zapeos de raposo todos/as os/as participantes deberán levar obligatoriamente pezas de roupa de alta visibilidade que permitan ou favorezan a mellor visualización do/a cañador/a.

9. O/a responsable da cazaría colectiva deberá adoptar as medidas de seguridade indicadas e calquera outra complementaria das anteriores que derive da especificidade do lugar ou cazaría concreta, e débenas pór en coñecemento de todos/as os/as participantes, os cales estarán obrigados a cumplirlas.

10. Nas modalidades que entrañen máis risco, tales como as esperas nocturnas, poderán establecerse medidas precautorias complementarias nas autorizacións.

FGC: Propoñemos suprimir a obligatoriedade de sinalizar as batidas porque dada a especial idiosincrasia de Galicia en moitos dos casos resulta imposible a sinalización de todos e cadaún dos camiños que atravesan a mancha a bater

Artigo 63. Uso e tenza de cans de caza e aves de cetraría

1. Os/as donos/as de cans e aves de cetraría utilizados para a práctica da caza quedarán obrigados/as a cumplir as prescripcións xerais que sobre tenza, identificación e vacinación diten as autoridades competentes.

2. A práctica da caza con axuda de cans e aves de cetraría, a utilización de cans nas accións preparatorias da caza, o adestramento de cans e aves de cetraría sen captura de pezas e o rastrexo das pezas feridas con cans atrelados só poderá realizarse en terreos onde por razón de época, especie e lugar estea o/a cazador/a facultado/a para facelo. Este/a será responsable das accións daqueles en canto se vulnere a presente lei ou as normas que se diten para a súa aplicación; en todo caso evitará que danen as crías ou os niños.

3. Os/as que practiquen a caza con can e aves de cetraría, áinda que non porten armas ou outros medios para cazar, precisan estar en posesión da licenza de caza correspondente.

~~4. Para o emprego de mandas será necesario estar en posesión de licenza expedida pola consellaría competente en materia de caza. Para tales efectos, considerarase manda toda agrupación composta de entre 15 e 25 cans do/a mesmo/a propietario/a.~~

5. Os/as que transiten por terreos cinexéticos acompañados de cans ou aves de cetraría baixo a súa custodia estarán obrigados/as a impedir que estes vaguen sen control, evitando que danen as especies silvestres, as súas crías e os niños. Considérase que vagan sen control cando se afasten mais de 100 m en terreos sen vexetación e 50 m cando a vexetación poida ocultalos.

6. Os/as responsables dos cans ou aves de cetraría poderán entrar naqueles terreos en que non lles estea permitido cazar coa finalidade de recuperaren os cans ou as aves de cetraría. Cando o terreo alíeo estiver cercado, o/a responsable necesitará autorización do/a titular do dereito cinexético do terreo para entrar a recuperala e o/a que se negue a conceder o seu consentimento para o acceso estará obrigado/a a entregar os cans ou as aves.

FGC: Propoñemos a eliminación do punto 4 anterior por considerar que sería más axeitado que se desenvolva regulamentariamente.

CAPÍTULO II

Prohibicións en relación coas armas, municións e dispositivos auxiliares

Artigo 64. Armas.

1. A tenza e o uso de armas rexeranse pola súa lexislación específica.

2. Os/as acompañantes, axotadores/as, batedores/as ou auxiliares que asistan en condición de tales a calquera modalidade de caza non poderán portar ningún tipo de armas nin aves de cetraría.

3. Exceptúanse da prohibición establecida no número anterior os/as secretarios/as, que poderán portar armas enfundadas, e os/as batedores/as, que poderán portar e utilizar armas brancas para o remate das pezas nas montañas e batidas.

Artigo 65. *Armas prohibidas para o exercicio da caza.*

Quedan prohibidos os seguintes tipos de armas para o exercicio da caza:

- a) Armas accionadas por aire e outros gases comprimidos.
- b) Armas de fogo automáticas ou armas semiautomáticas cuxo cargador poida conter máis de dous cartuchos.
- c) Armas de inxección anestésica.
-) d) Armas de fogo curtas e armas de guerra.
- e) Armas de fogo longas riscadas de calibre 5,6 milímetros, de percusión anular.
- f) Aquelas cuxo uso estea prohibido conforme a normativa de armas vixente.
- g) Armas que dispoñan de mira telescópica, salvo para as modalidades de caza maior.

Artigo 66. *Municións.*

1. Queda prohibida a tenza e o uso de cartuchos con munición de postas, entendéndose por postas os proxectís introducidos nos cartuchos cuxo peso unitario sexa igual ou superior a dous gramos e medio ou cuxo diámetro sexa igual ou superior a catro milímetros e medio.

2. No exercicio da caza menor queda prohibido o emprego e tenza de munición de bala, salvo autorización expresa.

3. No exercicio da caza maior, queda prohibido o emprego e tenza de cartuchos con munición de perdigón, entendéndose por perdigóns os proxectís introducidos nos cartuchos cuxo peso unitario sexa inferior a dous gramos e medio e cuxo diámetro sexa inferior a catro milímetros e medio.

4. Queda prohibido o abandono dos cartuchos baleiros, vaíñas ou calquera outro resto ou material utilizado durante a práctica da actividade cinexética, así como calquera outro residuo usado nas prácticas cinexéticas.

5. Queda prohibido o uso e tenza de balas explosivas.

6. Queda prohibido o uso e tenza de calquera tipo de bala, cartucho ou proxectil que fose manipulado con posterioridade á súa fabricación.

7. Nas modalidades de caza maior colectivas, as autorizacións poderán impor medidas de seguridade más restritivas no que respecta á munición e ás armas de fogo.

Artigo 67. *Dispositivos auxiliares prohibidos.*

Quedan prohibidos os seguintes dispositivos auxiliares no exercicio da caza:

- a) Silenciadores.

- b) Dispositivos de mira dos cales forme parte un convertedor ou un amplificador electrónico de luz para tiro nocturno.
- c) O láser ou calquera outro dispositivo que sinale o albo.
- d) Calquera outro que se declare contrario ao exercicio ético da caza.

Artigo 68. Outros instrumentos, medios e procedementos de caza prohibidos.

1. Queda prohibida con carácter xeral a tenza, utilización e comercialización de todos os procedementos masivos ou non selectivos para a captura ou morte de exemplares de especies cinexéticas, así como daqueles que poidan causar localmente a desaparición ou turbar gravemente a tranquilidade das poboacións dunha especie cinexética. Para estes efectos, enténdese que un procedemento de caza é non selectivo cando o seu emprego é susceptible de causar a captura ou morte indiscriminada de exemplares de diversas especies e particularmente:

- Animais vivos, mortos ou naturalizados, cegos ou mutilados utilizados como chamarices.
- Gravadores e magnetófonos, aparellos electrocutantes, dispositivos eléctricos e electrónicos que poidan matar ou atordar.
- Fontes luminosas artificiais, espellos, dispositivos para iluminar os albos. Exceptúanse desta prohibición as esperas nocturnas, nas cales poderán utilizarse os devanditos elementos co fin de potenciar a seguridade da actividade cinexética.
- Trampas non selectivas no seu principio ou nas condicións de emprego.
- Redes, lazos, cepos, trampas-cepos, velenos, cebos envenenados ou tranquilizantes.
- Visgos, explosivos, aparellos que produzan asfixia con gas ou fume, béstas, anzois.

2. Queda prohibido o emprego de aeronaves de calquera tipo, de vehículos terrestres motorizados e de embarcacións en movemento como medio de transporte de armas desenfundadas ou calquera outro medio de caza listo para o seu uso en calquera época do ano, así como lugares desde onde realizar os disparos, salvo autorización expresa.

3. Quedan prohibidos os cercados con mallas que non permitan o libre tránsito das especies silvestres na totalidade do seu perímetro, con excepción das especies cinexéticas de caza maior, salvo cando a súa utilización se realice nas zonas de aclimatación definidas no artigo 41 e nos biótopos artificiais. Igualmente, prohíbense os cercados electrificados e abrir portelos en cercas ou valados ou construír artificios, trampas, barreiras ou calquera outro dispositivo que sirva ou poida servir para beneficiarse da caza allea.

CAPÍTULO III

Protección das pezas de caza e autorizacións especiais

Artigo 69. Protección e conservación das especies de caza.

1. Con carácter xeral establecense, ademais das contidas con carácter xeral no número 3 do artigo 62 da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do patrimonio natural e da biodiversidade, salvo autorización excepcional, as seguintes prohibicións:

- a) Cazar ou estar en posesión de pezas de caza vivas ou mortas cuxa procedencia non poida xustificarse nos períodos de vedas que se establezan na correspondente disposición xeral de períodos hábiles.
 - b) Cazar nos chamados días de fortuna, entendendo estes como aqueles nos cales como consecuencia de incendios, nevadas, epizootías, inundacións, secas ou outras causas as pezas de caza se ven privadas das súas facultades normais de defensa ou obrigadas a concentrarse en determinados lugares. Non entendéndose como tales cando a neve non cubra de forma contínua, con alomenos 5 ctms. de espesor o terreo de caza ou a cacería sexa concedida por danos.
 - c) Cazar cando polo neboeiro, nevadas, fumes ou outras causas se reduza a visibilidade de forma que poida resultar perigoso para as persoas ou os seus bens. En todo caso, prohíbese cazar cando a visibilidade sexa inferior a 250 metros.
 - d) Cazar fóra da xornada hábil de caza establecida no artigo 54.
 - e) Cazar en liña de retranca en caza maior facendo uso de armas de fogo.
 - f) Portar armas de caza desenfundadas ou dispostas para o seu uso cando se circule polo campo en época de veda ou día non hábil para a caza.
 - g) Calquera práctica que tenda a atraer ou escorrentar a caza en terreos alleos ou zonas protexidas, así como calquera práctica que pretenda entorpecer o normal funcionamento das cacerías.
 - h) Cazar ocultándose na maquinaria agrícola ou forestal.
 - i) Cazar crías ou as femias seguidas de crías, de especies de caza maior, ou machos sen corna.
 - j) Cazar en montañas ou batidas en postos interiores a menos de 200 metros de cerramentos cinexéticos coñecibles.
 - k) Cazar con furón.
 - l) Cazar a cabalo, salvo no exercicio da cetraría, así como no caso de discapacidade física que impida practicar a caza a pé.
 - m) Cazar pombas nos seus bebedoiros habituais ou a menos de 1.000 metros dun pombal debidamente sinalizado.
 - n) Destruír ou danar instalacións destinadas á protección e fomento da caza.
2. Prohibese a introdución de especies alóctonas e a manipulación xenética de especies cinexéticas destinadas para a súa liberación no medio natural, salvo autorización expresa do/a titular da dirección xeral competente en materia de caza.
3. Prohibese a comercialización, vivas ou mortas, das especies que regulamentariamente se determinen, de acordo cos convenios internacionais e a normativa da Unión Europea.

Artigo 70. Autorizacións especiais.

1. Poderán quedar sen efecto as prohibicións previstas neste capítulo, logo de autorización da dirección xeral competente en materia de caza, cando concorra algunha das circunstancias seguintes:
 - a) Cando da súa aplicación deriven efectos prexudiciais para a saúde e seguridade das persoas.
 - b) Cando da súa aplicación deriven efectos prexudiciais para especies protexidas.
 - c) Para previr prexuízos importantes para os cultivos, o gando, os bosques, a propia caza, a pesca ou a calidade das augas.
 - d) Para protexer a flora e a fauna silvestres e os hábitats naturais.
 - e) Cando sexa necesario por razón de investigación, educación, repoboación ou reintrodución, ou cando se precise para a cría en catividade orientada a eses fins.
 - f) Para previr accidentes en relación coa seguridade aérea.
2. A autorización administrativa, que será persoal, intransferible e de carácter temporal, deberá ser motivada e especificar:
 - a) O obxecto ou razón da acción.
 - b) A especie ou especies a que se refira.
 - c) Os medios, os sistemas ou métodos empregables e os seus límites, así como o persoal cualificado, se for o caso.
 - d) As condicións de risco e as circunstancias de tempo e lugar.
 - e) Os controis que se exercerán, se é o caso.
3. O medio ou método autorizado será proporcionado ao fin que se persiga.
4. Se por razóns de urxente necesidade non puider obterse a autorización administrativa previa en calquera dos supostos citados, darase conta, nun prazo non superior ás vinte e catro horas da acción realizada á xefatura territorial competente en materia de caza, que abrirá expediente administrativo para determinar a urxencia alegada e a xustificación do medio empregado, e que poderá, como resultado das devanditas actuacións informativas, ordenar a incoación do correspondente procedemento sancionador.

CAPÍTULO IV.

Modalidades de caza

Artigo 71. Modalidades de caza.

1. As modalidades autorizadas para a caza maior son as seguintes:
 - a) Montaría: consiste en bater con axuda de cans unha mancha ou extensión de monte pechada por cazadores/as distribuídos/as en armadas e colocados/as en postos fixos. Neste caso os/as batedores/as só poderán portar armas brancas para o remate das pezas. O número de cazadores/as en postos será entre 20 e 50 e o de cans, ata 5 mandas.

b) Batida: é unha modalidade de caza colectiva para a caza maior e a caza do raposo na cal participan un mínimo de 10 cazadores/as e un máximo de 30, podendo no caso do raposo participar un mínimo de 6, e na cal poden variarse os postos durante o desenvolvemento da actividade. Poderanse utilizar ata 30 cans, en dous grupos como máximo, sen prexuízo dunha posterior confusión. Os cans poden ser acompañados por cazadores/as no exercicio da caza. Nesta modalidade non hai auxiliares de caza. A acción consistente no rastrexo polos/as cazadores/as da zona da batida con cans atrelados para localizar o encame das pezas considérase acción preparatoria da caza. Excepcionalmente e cando así o aconsellen as características da zona, previa autorización, poderán ampliarse os postos ata un máximo de 40.

c) Axexo: consiste en que o/a cazador/a, co ánimo de abatela, busca a peza con axuda dun/dunha garda ou dun/dunha guía, se ben a criterio do titular do aproveitamento poderá facelo en solitario

d) Agarda ou espera: consiste en que o/a cazador/a espera apostado nun lugar a que a peza acuda espontaneamente a el/ela.

) En todas as modalidades de caza maior as pezas de caza cobradas deberán ir identificadas cun precinto de caza.

2. As modalidades autorizadas para a caza menor son as seguintes:

a) En man: consiste nun grupo de cazadores/as que, con ou sen a axuda de cans, colocados en liña e separados entre si por unha distancia variable, avanzan cazando nun terreo.

b) Tobo: técnica de caza utilizada para a caza do raposo, nos seus lugares de refuxio, baseada no traballo dos cans especializados na persecución e acoso a esta especie nas súas tobeiras ou refuxios subterráneos.

c) Axotamento: consiste en bater un determinado terreo por axotadores sen cans para que a caza pase por unha liña de cazadores/as apostados/as en lugares fixos.

d) Ao salto: consiste en que o/a cazador/a, en solitario ou con can, percorre o terreo para dar caza ás pezas de caza que encontre.

e) Ao paso ou en posto fixo ou espera: consiste en que o/a cazador/a, desde un posto fixo, espera a que as pezas pasen polo lugar ou acudan a el espontaneamente ou con axuda de chamarices.

f) Zapeo: Modalidade usada exclusivamente para o coello e o raposo, consistente en bater un determinado terreo por cazadores/as con ou sen axuda de cans, para que os coellos ou raposos escorrentados pasen por onde están apostados os/as outros/as cazadores/as do grupo, podendo variarse con liberdade de movemento durante a realización do zapeo. O número máximo de cazadores/as deberá ser inferior a 10.

g) Caza ao dente: trátase dunha modalidade tradicional de caza sen armas onde un/unha ou varios/as cazadores/as acompañados/as de cans buscan e levantan as pezas con intención de que as capturen os cans.

3. As modalidades autorizadas para a caza maior ou menor indistintamente son as seguintes:

a) Caza con arco: é a que se realiza con este método de captura.

b) Cetraría: entenderase por cetraría a modalidade de caza que utiliza aves de presa mantidas en catividade para o seu uso como medio de caza.

4. Regulamentariamente determinaranse as condicións e requisitos para a práctica das modalidades de caza.

5. No caso de que xurdan modalidades non tradicionais en Galicia que non supoñan risco para as poboacións das especies cinexéticas sobre as cales se practiquen, poderanse definir e autorizar regulamentariamente.

Artigo 72. Competicións cinexéticas.

1. Teñen a consideración de competicións cinexéticas as probas cualificadas como tales pola Federación Galega de Caza, cuxa práctica, no que non se refire ás regras deportivas, deberá ser conforme as disposicións da presente lei e as súas normas de desenvolvemento.
2. As competicións cinexéticas só poderán realizarse en terreos cinexéticos sometidos a réxime especial e con autorización do/a titular da xefatura territorial da consellaría competente en materia de caza cando o ámbito sexa unha provincia, e o/a director/a xeral competente en materia de caza cando o ámbito sexa autonómico.
3. Con carácter xeral as competicións realizaranse durante o período hábil de caza; non obstante os órganos citados no número anterior poderán autorizar competicións fóra deste sempre que sexa con caza sementada.

Artigo 73. Caza con outros fins.

1. Cando existan razóns de orde técnica, sanitaria ou científica que o aconsellen, a xefatura territorial da consellaría competente en materia de caza poderá autorizar a captura de determinados exemplares da fauna cinexética con consentimento do/da titular do dereito cinexético.
2. As autorizacións conterán, polo menos, as seguintes especificacións:
 - a) A finalidade da actividade cinexética e o destino dos exemplares obxecto de captura.
 - b) As especies e o número de exemplares que poden ser obxecto de captura.
 - c) Os días e horas hábiles para a caza.
 - d) Os métodos ou medios autorizados.
 - e) Os terreos en que pode practicarse a caza con outros fins.
 - f) O prazo polo cal se outorga a autorización.
3. Finalizado o prazo concedido para a caza con outros fins, as persoas autorizadas deberán presentar ante o órgano autorizante unha memoria descriptiva do desenvolvemento da actividade, con expresión dos días e horas en que se desenvolveu, os medios de captura utilizados, o número de exemplares capturados por especies e os resultados da actuación.

CAPÍTULO V

Vixilancia e coidado da caza

Artigo 74. Vixilancia da actividade cinexética.

1. A vixilancia da actividade cinexética e do cumprimento dos preceptos da presente lei e da normativa que a desenvolva serán desempeñados polos/as axentes facultativos/as medioambientais e os/as axentes forestais dependentes da consellaría competente en materia de caza, polos demais corpos e institucións da Administración pública que, con carácter xeral, teñan encomendadas funcións de custodia dos recursos naturais e polos/as gardas de caza.

2. No exercicio das súas funcións, os/as axentes facultativos/as medioambientais e axentes forestais terán a consideración de axentes da autoridade.
3. Os/as axentes da autoridade, no exercicio das funcións de vixilancia, inspección e control poderán:
 - a) Solicitar a exhibición da documentación obligatoria para o exercicio da caza.
 - b) Examinar, ocupar e reter, cando proceda, as pezas cobradas e os medios de caza empregados.
 - c) Proceder a practicar calquera diligencia de investigación, exame ou proba que consideren necesaria para comprobar que as disposicións legais en materia de caza se observan correctamente.
4. No exercicio das súas funcións terán prohibido o exercicio da caza.
5. Calquera ciudadán/cidadá poderá solicitar a intervención dos/as axentes da autoridade cando detecte actuacións prohibidas ou advirta circunstancias perigosas para a fauna silvestre.
6. Nos procedementos sancionadores que se instrúan como consecuencia de infraccións tipificadas na presente lei, as denuncias formuladas polos/as axentes da autoridade, no exercicio das súas funcións, que presenciasen os feitos gozarán da presunción de veracidade

Artigo 75. Os/as gardas de caza.

1. Os terreos cinexéticos sometidos a réxime especial poderán dotarse de vixilancia privada para o coidado e control da actividade cinexética.
2. A función de vixilancia poderá ser individual ou compartirse entre varios Tecor. O dito servizo poderá ser individual ou compartido, propio ou prestado por particulares ou empresas, de acordo co previsto nas normas específicas.
3. Para acceder á condición de garda de caza deberanse cumplir os seguintes requisitos:
 - a) Ser maior de idade.
 - b) Non ter sido sancionado/a por resolución administrativa firme por infracción administrativa grave ou moi grave ou por condena penal por infracción da normativa relacionada coa caza, a pesca fluvial, o patrimonio natural ou a biodiversidade, nos últimos 5 anos.
 - c) Superar as probas de aptitude establecidas para o efecto.
4. Os/as gardas de caza serán nomeados/as polo/a titular da dirección xeral competente en materia de caza.
5. A condición de garda de caza habilita para realizar nos terreos cinexéticos as seguintes funcións:
 - a) Vixilancia da caza e dos seus hábitats.
 - b) Colaboración na execución e seguimento dos plans de ordenación e de aproveitamento cinexéticos e, en particular, na práctica da caza selectiva e no control de poboacións.
 - c) Cuntas outros labores a favor da caza poidan encomendárselle.
6. O exercicio da súa actividade está restrinxido ao ámbito territorial dos terreos cinexéticos para os que fosen contratados/as e é incompatible co exercicio da actividade cinexética neles.

7. Os/as gardas de caza colaborarán coas forzas e corpos de seguridade do Estado e cos/coas axentes facultativos/as medioambientais e axentes forestais de Galicia, para o efectivo cumprimento da normativa cinexética dentro do territorio desta Comunidade Autónoma de Galicia.

8. Para exercer as súas funcións deberán estar contratados/as polos/as titulares dos terreos cinexéticos citados, polas súas asociacións ou **federacións**, pola **Federación Galega de Caza** sendo necesario poñer en coñecemento da consellaría competente en materia de caza a formalización dos contratos.

9. O incumprimento das súas funcións producirá a revogación do seu nomeamento, que será acordada polo/a director/a xeral competente en materia de caza, en resolución motivada e logo de audiencia do/a interesado/a.

10. Os/as gardas de caza, no exercicio das súas funcións, deberán portar a documentación que os/as acredeite como tales, e facer uso do uniforme e distintivos previstos que se determinen regulamentariamente para todo o territorio de Galicia.

11. De toda incidencia de que teña coñecemento, relacionada coas súas funcións, que poida resultar de interese para o mellor coñecemento e conservación da natureza, o/a garda de caza elevará un parte ao/á titular do terreo cinexético, quen, se é o caso, o porá ao dispor da Administración competente.

FGC: Propone suprimir o apartado 11 porque consideramos que as incidencias –salvo a comisión de infraccións da Lei de Caza- que xurdan no traballo diario da gardería carecen de interese para a Admon.

TÍTULO V

Entidades colaboradoras e órganos consultivos

Artigo 76. Entidades colaboradoras.

1. Consideraranse entidades colaboradoras aquelas que realicen accións en favor da riqueza cinexética, a conservación das especies e o seu hábitat e o seu ordenado aproveitamento, ademais ou indistintamente das que lles correspondan, se é o caso, como titulares de terreos de réxime cinexético especial.

2. Serán declaradas polo/a titular da dirección xeral competente na materia e regulamentariamente determinaranse os requisitos necesarios para a obtención da condición de entidade colaboradora, entre os cales se atoparán ter a sede social en Galicia, non ter ánimo de lucro e ter desenvolvido actividades de colaboración coa citada dirección xeral así como os seus beneficios e obrigas.

Artigo 77. Os órganos consultivos.

1. A función de información á Administración autonómica galega en representación das organizacións de cazadores/as e outros grupos vinculados á actividade cinexética e das organizacións non gobernamentais relacionadas coa conservación da natureza, realizarase a través do Comité Galego de Caza, de ámbito autonómico, e os comités provinciais de caza, de ámbito provincial.

2. Ambos os comités, de carácter informativo, analizarán e farán proposta de cantas materias sexan de interese para a caza, no seu respectivo ámbito territorial e, de modo particular, debaterán sobre as propostas de resolucións anuais de períodos hábiles e calquera outra cuestión de interese cinexético.

3. A composición dos comités de caza incluirá no seu ámbito unha representación ampla das entidades relacionadas co mundo da caza, da conservación da natureza e das administracións públicas.

4. Regulamentariamente determinaranse a composición e funcións do Comité Galego de Caza e dos comités provinciais de caza.
5. Na composición dos comités de caza procurarase acadar unha presenza equilibrada de mulleres e homes.

Artigo 78. A Xunta de Homologación de Trofeos de Caza.

1. A Xunta de Homologación de Trofeos de Caza é un órgano adscrito á consellaría competente en materia de caza cuxa función principal é a homologación dos trofeos de caza, conforme as fórmulas e baremos establecidos polos organismos nacionais e internacionais e que vén substituír a actual Comisión de Homologación de Trofeos de caza.
2. A súa composición e réxime de funcionamento determinarase regulamentariamente.
3. Na composición da Xunta de Homologación de Trofeos de Caza procurarase acadar unha presenza equilibrada de mulleres e homes.

TÍTULO VI

Réxime sancionador

CAPÍTULO I

Medidas provisionais

Artigo 79. Medidas provisionais.

1. Antes da iniciación do procedemento sancionador os/as axentes da autoridade, ou, no seu caso, o órgano competente para inicialo, poderán adoptar as medidas de carácter provisional que xulguen necesarias para asegurar a eficacia da resolución que no seu día se dite e que poden consistir en comisos da caza, viva ou morta, incautacións das armas, útiles, instrumentos, substancias ~~e precintaxe dos vehículos ou embarcacións~~ empregados para a comisión dalgún dos feitos tipificados como infraccións graves no artigo 84 puntos 10, 11, 13, 23, 24 e 31, ou moi graves no artigo 85 puntos 1, 2, 3, 7, 8, 9, 11, 14, 16 e 17.
2. As medidas provisionais do número anterior deberán ser confirmadas, modificadas ou levantadas no acordo de iniciación do procedemento, que deberá efectuarse dentro dos 15 días seguintes á súa adopción. En todo caso, as mencionadas medidas quedarán sen efecto, se non se inicia o procedemento no devandito prazo ou cando o acordo de iniciación non conteña un pronunciamento expreso acerca destas.
3. Iniciado o expediente, o órgano que ordenase a súa incoación poderá acordar a adopción de medidas provisionais para evitar a continuidade da infracción ou o agravamento dos danos. As devanditas medidas deben ser proporcionais á natureza e gravidade da infracción.
4. O órgano competente para resolver poderá adoptar en calquera momento, mediante acordo motivado, as medidas de carácter provisional que resulten necesarias para asegurar a eficacia da resolución que poida ditarse, o bo fin do procedemento, evitar o mantemento dos efectos da infracción e as exixencias dos intereses xerais.

Cando así o exixan razóns de urxencia inaprazable, o órgano competente para iniciar o procedemento ou o órgano instrutor poderán adoptar as medidas provisionais que resulten necesarias.

As medidas provisionais poderán ser levantadas ou modificadas durante a tramitación do procedemento, de oficio ou por instancia de parte; en todo caso, extinguiranse logo de que sexa ditada a correspondente resolución.

5. Na resolución do procedemento sancionador o órgano competente determinará o destino definitivo das armas, útiles, instrumentos, substancias ou outros elementos comisados, que deberá axustarse ás seguintes prescripcións:

- a) Cando o seu uso fose declarado como ilícito, serán destruídos e levantarase a correspondente acta.
 - b) Cando o seu uso fose declarado lícito, depositaranse na consellaría competente en materia de caza, salvo as armas, para dirixilo a algún dos destinos que se fixen na resolución do procedemento: devolución, rescate ou venda en poxa pública.
- FGC: Propónese elimina-lo texto sinalado por considerar só admisible o precinto de vehículos e embarcacións no caso de que se esté a cazar dende os mesmos.

Artigo 80. Comisos.

Cando se adopten as medidas provisionais establecidas no artigo 79, ao comisado daráselle algúns dos seguintes destinos:

1. As pezas capturadas que se encontren vivas e con posibilidade de seguir vivindo serán postas en liberdade e devoltas ao seu medio natural unha vez adoptadas as medidas necesarias para a súa correcta identificación, se iso for preciso. Ás pezas que estean feridas proporcionánselles os coidados necesarios para a súa recuperación.
2. A caza morta útil para o consumo será entregada nun centro benéfico.
3. Os trofeos serán postos ao dispor da xefatura territorial competente en materia de caza.
4. En todos os casos o/a axente da autoridade denunciante expedirá recibo do comisado ao/á denunciado/a, no cal constará o seu destino e posta á disposición da autoridade correspondente.

Artigo 81. Retirada e devolución de armas.

1. O/a axente da autoridade denunciante procederá á retirada das armas e da súa correspondente guía só naqueles casos en que fosen utilizadas para cometer a presunta infracción, por disparo directo, despois de producir a ferida ou morte de animais non cazables ou o seu uso en lugar ou tempo non autorizados. En todo caso, darase recibo en que conste a clase, a marca, o número e o posto da Garda Civil onde quedará depositada.
2. O uso ou tenza durante o exercicio da caza de armas ou medios non autorizados dará lugar á súa retirada polo/a axente da autoridade denunciante. As armas serán depositadas no posto da Garda Civil máis próximo a onde se producisen os feitos denunciados.
3. A negativa á entrega da arma ou medios, cando o/a presunto/a infractor/a sexa requerido/a para iso, poderá dar lugar á denuncia ante o Xulgado competente para os efectos previstos na lexislación penal.

4. As armas ou medios retirados, se son de lícita tenza e utilización conforme esta lei, serán devoltos por algúns dos seguintes procedementos:

- a) De forma gratuita, cando o procedemento sancionador incoado non conclúa coa imposición de sanción ningunha.
- b) Gratuitamente, ou mediante rescate por disposición expresa do/a instrutor/a do expediente, logo de levantamento das medidas provisionais consonte o establecido no artigo 79.3 e sempre que este non teña pendente de pagamento sancións por infraccións da presente lei.
- c) Cando se fagan efectivas as sancións e indemnizacións impostas nos supostos de infracción grave ou moi grave.
- d) Ás armas comisadas non rescatadas daráselles o destino establecido na lexislación do Estado na materia. Os demais medios materiais non rescatados serán alleados ou destruídos.

CAPÍTULO II

Suxetos responsables

Artigo 82. Suxetos responsables.

1. Os/as cazadores/as serán responsables das contravencións á presente lei polos seus actos individuais, incluído o cumprimento das instrucións que para o bo desenvolvemento da cazaría lles dese o/a responsable da cazaría cando participen en modalidades colectivas.

2. Todo/a cazador/a estará obrigado/a a indemnizar polos danos e prexuízos que ocasione en consecuencia do exercicio da caza, agás cando o feito causante fose debido a culpa ou neglixencia do/a prexudicado/a ou por causas de forza maior.

3. O/a responsable da cazaría, que será nomeado/a polo/a titular do terreo sometido a réxime especial, é o/a responsable de organizar a actividade cinexética de acordo coa normativa legal e con respecto aos principios de prudencia e seguridade, respondendo do cumprimento dos requisitos e medidas concernentes á preparación e desenvolvemento daquelas, especialmente no que se refire á identificación e aptitude dos/as participantes, colocación dos/as cazadores/as nos seus postos e adopción das medidas de seguridade necesarias para o desenvolvemento da actividade.

4. Os/as titulares dos terreos sometidos a réxime especial serán en todo caso responsables:

- a) De cumplir as condicións establecidas na resolución de declaración e nas autorizacións que se obteñan posteriormente.
- b) De axustar a actividade cinexética ao plan de ordenación cinexética e ao plan anual de aproveitamento cinexético unha vez aprobados pola consellaría competente en materia de caza.
- c) De proporcionar a información sobre a execución do contido dos plans, previsto no artigo 51.
- d) De dotar os devanditos terreos da sinalización prevista no artigo 45.
- e) Da obtención das autorizacións necesarias para o exercicio da actividade cinexética que así o requira.

- f) Da organización e correcta execución das actividades cinexéticas que se levan a cabo no seu terreo cinexético sometido a réxime especial.
- g) De colaborar coa Administración pública na protección e fomento da fauna cinexética, subministrando os datos estadísticos que aquela lle solicite, realizando os controis sobre as especies susceptibles de captura, pondo en coñecemento da consellaría competente en materia de caza a aparición de epizootias e adoptando as medidas sanitarias que se establezan.
- h) De calquera outra establecida ou que estableza a consellaría competente en materia de caza.

CAPÍTULO III

Infraccións

Artigo 83. Infraccións leves.

Son infraccións leves:

1. Cazar sendo menor de **dezaseis catorce** anos.
2. Cazar con armas de fogo sen alcanzar a maioría de idade, cando se faga a máis de 50 metros do/a maior de idade encargado da vixilancia.
3. Non levar consigo durante o exercicio da caza a documentación preceptiva, aínda sendo titular desta.
4. Cazar sen renovar a licenza.
5. Abater ou intentar abater unha peza que fose levantada e sexa perseguida por outro/a ou outros/as cazadores/as axudados/as ou non polos seus cans ou aves de cetraría, en canto dure a persecución.
6. Non abrir ou descargar a arma cando se aproxime ao/á cazador/a persoas ou grupos de persoas alleas á cazaría, así como nos momentos de descanso ou reunión entre os/as cazadores/as.
7. Practicar a caza a cabalo, salvo no exercicio da cetraría ou no caso de discapacidade física.
8. Cazar pombas nos seus bebedoiros habituais ou a menos de 1.000 metros dun pombal debidamente sinalizado.
9. Non impedir que os cans propios vaguen sen control, evitando que danen as especies silvestres, as súas crías e os niños en calquera época do ano.
10. Incumprir o establecido no artigo 5 desta lei sobre a entrada e o cobramento de pezas en terreos de titularidade allea.
11. Incumprir as normas que regulen o adestramento de cans e aves de cetraría nas zonas que se establezan para o efecto recollidas nos plans de ordenación cinexética, facelo na época de maior sensibilidade na cría das especies silvestres ou facelo fóra destas.
12. Non cumplir o establecido no artigo 42.3 sobre caza en camiños e augas públicas que atravesen ou linden con terreos cinexéticos.
13. Incumprir o establecido no artigo 62.8 no referente ás pezas de roupa de alta visibilidade que permitan ou favorezcan a mellor visualización do/a cazador/a.

14. Calquera práctica que tenda a atraer ou espantar a caza en terreos alleos ou zonas protexidas.
15. Infrinxir o disposto no artigo 5.3 desta lei respecto á entrega de pezas de caza feridas ou mortas que entren en terreos cinexéticos doutra titularidade, cando o/a peticionario/a de acceso acredite que a peza foi ferida en terreo onde lle estaba permitido cazar.
16. Infrinxir o/a cazador/ra as limitacións ou prohibicións que regulen o exercicio da caza nas resolucións anuais que establecen os períodos hábiles en terreos sometidos a réxime cinexético especial, cando o/a infractor/a estea en posesión do correspondente permiso para exercitar a caza neles.
17. Incumprir, os/as acompañantes, axotadores/as, batedores/as ou auxiliares de caza, o establecido no artigo 64.2 salvo os/as secretarios/as que deberán transportalas enfundadas e os/as batedores/as nas montarías aos/ás cales se autoriza o uso de armas brancas para o remate das pezas de caza.
18. Estar en posesión de armas ou municións legais non permitidas para a modalidade de caza que se estea a practicar.
19. Non precintar as pezas de caza maior ao final da cazaría
20. Incumprir o establecido no artigo **66.5 66.4** respecto do abandono dos cartuchos baleiros, vaíñas, así como calquera outro residuo usado nas prácticas cinexéticas.
21. Incumprir as responsabilidades que atribúe o artigo 62 aos/ás responsables das cazarías e aos/ás titulares dos terreos sometidos a réxime especial, salvo que estea tipificado como infracción grave ou moi grave.
22. Incumprir, por parte dos/as cazadores/as, as indicacións do/a responsable da cazaría naqueles aspectos que non afecten directamente a seguridade das persoas.
23. Non presentar a memoria descriptiva do desenvolvemento da actividade, con expresión dos días e horas en que se desenvolveu, medios de captura utilizados, número de exemplares capturados por especies e conclusións da actividade que se establece no artigo 73.3 desta lei.
24. Incumprir, por parte dos/as cazadores/as as limitacións contidas no plan anual de aproveitamento cinexético oficialmente aprobado ou no plan de ordenación cinexética, salvo que estea tipificado como infracción específica de maior gravidade na presente lei.
25. Incumprir o establecido no artigo 68.3 cos cercados.
26. Empregar aeronaves de calquera tipo, vehículos terrestres motorizados e embarcacións en movemento, como medio de transporte de armas desenfundadas ou calquera outro medio de caza listo para o seu uso en día hábil de caza.
27. Cazar nos chamados días de fortuna, segundo a definición que fai o artigo 69.1.b) sen autorización.
28. O adestramento de cans ou aves de cetraría en terreos sometidos a un réxime cinexético especial cando o/a infractor/a non estea en posesión do correspondente permiso do/a titular dos dereitos cinexéticos.
29. A vulneración das prohibicións ou o incumprimento de obrigas previstas nesta lei cando non sexa constitutivo de infracción grave ou moi grave.
30. Incumpri-lo disposto no artigo 45.1 sobre sinalización os/as titulares dos dereitos cinexéticos ou cando unha resolución administrativa impóna a súa obligatoriedade. Estaba como grave.
31. Cazar en vedados Estaba como moi grave

Artigo 84. Infraccións graves.

Son infraccións graves:

1. Cazar crías ou as femias seguidas de crías, así como os machos sen corna, salvo autorización expresa.
2. Circular con armas de caza cargadas, usalas ou disparar en dirección ás zonas de seguridade, salvo que se dispoña de autorización para iso.
3. Usar postas, segundo a definición que fai o artigo 66.1.
4. Portar chamarices, produtos e aparellos dos descritos no artigo 68.1 en calquera tipo de terreo sen autorización.
5. No exercicio da caza menor, usar munición de bala, salvo autorización expresa.
6. No exercicio da caza maior, usar cartuchos con munición de perdigón.
7. Usar munición que conteña chumbo contravindo a Lei 42/2007, do 13 de decembro.
8. Incumprir as condicións que se fixen nas autorizacións para celebrar batidas ou incumprir as indicacións do/a responsable da cazaría naqueles aspectos que afecten directamente a seguridade das persoas. Enténdese, en calquera caso, que a contravención do disposto no artigo 62 da presente lei afecta directamente a seguridade das persoas
9. Empregar aeronaves de calquera tipo, vehículos terrestres motorizados e embarcacións en movemento como medio de transporte de armas desenfundadas ou calquera outro medio de caza listo para o seu uso, en día inhábil de caza.
10. Cazar ou portar medios dispostos para a caza sen autorización do/a titular do dereito cinexético ou sen cumplir a normativa legal por veda, épocas, horas, lugares ou circunstancias prohibidas.
11. Usar en terreos cinexéticos armas accionadas por aire e outros gases comprimidos.
12. Portar en terreos cinexéticos sen autorización instrumentos, medios e procedementos de caza prohibidos polo artigo 65 e seguintes.
13. Cazar sen obter a licenza anteriormente, sen tela renovada durante máis dun ano ou estando inhabilitado/a para obtela.
14. A caza polos/as axentes da autoridade e os/as gardas de caza durante o exercicio das súas funcións.
15. Impedir aos/ás axentes da autoridade, facultativos/as medioambientais e os/as axentes forestais dependentes da consellaría competente en materia de caza, e demais corpos e institucións da Administración pública que, con carácter xeral, teñan encomendadas funcións de custodia dos recursos naturais realizaren as actuacións previstas no artigo 74.3.
16. Negarse a exhibir a documentación establecida no artigo 57.1 aos/ás axentes da autoridade cando esta sexa solicitada.
17. O incumprimento por parte do/a titular cinexético/a das condicións establecidas nas resolucións de declaración de Tecor, terreo cinexético-deportivo ou explotación cinexética comercial.
18. Incumprir por parte do/a titular cinexético/a o establecido nos plans de ordenación cinexética e anuais de aproveitamento cinexético, unha vez aprobados estes polos órganos competentes.

~~19. Incumprir o disposto no artigo 45.1 sobre sinalización os/as titulares dos dereitos cinexéticos ou cando unha resolución administrativa impóna a súa obrigatoriedade.~~ Pasar a leve. Debido a que é algo lamentablemente moi habitual que desaprensivos destruan ou sustraian as sinais dos Tecor, proponse que a falta de algunha das sinais sexa considerada infracción leve e non grave.

20. Incumprir por parte do/a titular cinexético/a as obrigas de comunicación establecidas no artigo 51.
21. Explotar comercialmente a caza sen autorización ou incumprir as condicións fixadas nesta.
22. Cazar con furóns sen autorización, así como vulnerar as condicións de autorización outorgada para a utilización destes animais.
23. Estar en posesión de pezas de caza vivas ou mortas cuxa procedencia non poida xustificarse nos períodos de vedas que se establezan na correspondente disposición xeral de períodos hábiles.
24. O exercicio da caza en terreos sometidos a un réxime cinexético especial cando o/a infractor/a non estea en posesión do correspondente permiso para exercitar a caza neles.
25. Pregar ou cercar terreos con fins cinexéticos sen autorización ou sen cumplir os requisitos establecidos nela, así como danar ou alterar os que estean autorizados.
26. Cazar con armas de fogo sen cumplir as medidas de seguridade que regulamentariamente se especifiquen.
27. Cazar en liña de retranca en caza maior facendo uso de armas de fogo.
28. Abrir portelos en cercas ou valados ou construír artifícios, trampas, barreiras ou calquera outro dispositivo que sirva ou poida servir para beneficiarse da caza allea.
29. Destruír ou danar as instalacións destinadas á protección e fomento da caza.
30. Cazar con armas de fogo automáticas ou semiautomáticas cuxo cargador poida conter máis de dous cartuchos ou rifle anestésico sen autorización.
31. Cazar con armas ou medios que precisen de autorización especial sen estar en posesión do correspondente permiso.
32. Cazar sen ter concertado un contrato de seguro de responsabilidade civil do/a cazador/a en contía mínima que se determine regulamentariamente que cubra os danos e perdas dimanantes do uso da arma ou de calquera outro medio e do exercicio da caza en xeral.
33. Destruír, alterar ou cambiar os sinais indicadores da condición cinexética dun terreo.
34. Alterar os precintos e marcas regulamentarios utilizados para as pezas cobradas ou para instrumentos de caza autorizados.
35. Atribuírse indebidamente a titularidade de terreos sometidos a réxime cinexético especial.
36. Incumprir as condicións dunha autorización especial das previstas no artigo 70.
37. Non se someter durante o exercicio da caza ás probas para a comprobación da influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga, cando estas sexan requiridas por os/as membros dos corpos de seguridade.
38. Cazar aproveitándose de maquinaria agrícola ou forestal.
39. Negarse á entrega da arma ou outros medios de caza cando o/a presunto/a infractor/a sexa requerido/a para iso por un/unha axente da autoridade.

40. Realizar repoboacións cinexéticas sen autorización administrativa ou incumprindo as condicións establecidas nela.

41. A interrupción de xeito intencionado dunha acción ou modalidade de caza autorizada.

Propónese engadir esta infracción co fin de tentar evitar os numerosos episodios que sufren os cazadores por parte de grupos anticaza que se adican reiterada e/ou organizadamente a interrumpir e impedir que se levan a cabo as accións de caza autorizadas, co que este feito pode supoñer no incumprimento dos cupos previstos nos PAC, ademais dun perigo para a seguridade das persoas implicadas.

42. Utilizar calquera medio de transporte para disparar con armas en día, período, lugar ou circunstancias prohibidas. Estaba en moi grave

43. Cazar animais domésticos, sen a debida autorización Estaba en moi grave

44. Impedir aos/as axentes da autoridade realizaren as actuacións de investigación do paradoiro de pezas de caza ilegalmente cobradas Estaba en moi grave

45. Cazar en refuxios de fauna Estaba en moi grave

Artigo 85. Infraccións moi graves.

Son infraccións moi graves:

1. Usar en terreos cinexéticos sen autorización instrumentos, medios e procedementos de caza prohibidos polo artigo 68.1.

2. Usar ou portar en terreos cinexéticos sen autorización calquera tipo de bala, cartucho ou proxectil que fose manipulado con posterioridade á súa fabricación, ou balas explosivas.

3. Usar con fins de cazar en terreos cinexéticos gases, substancias velenosas, tranquilizantes, atraentes ou repelentes, ou produtos para crear cheiro e os explosivos.

4. ~~Utilizar calquera medio de transporte para disparar con armas en día, período, lugar ou circunstancias prohibidas.~~ Pasar a grave

5. ~~Cazar animais domésticos.~~ Pasar a grave

6. ~~Impedir aos/as axentes da autoridade realizaren as actuacións de investigación do paradoiro de pezas de caza ilegalmente cobradas.~~ Pasar a grave

7. Cazar especies con aparellos electrocutantes ou paralizantes capaces de matar ou atordar.

8. Cazar con armas ou outras artes autorizadas en terreos con prohibición permanente de cazar, cando existan nos seus accesos sinais ou carteis indicativos de tal condición.

9. Cazar ~~en refuxios de fauna ou vedados de caza ou~~ naquelhas zonas dos espazos naturais protexidos onde o exercicio da caza estea expresamente prohibido e sinalizado sen estar en posesión dunha especial autorización, aínda que non se cobrase peza algúna. *Pasar a grave e leve respectivamente*

10. A introducción de especies alóctonas e a manipulación xenética de especies cinexéticas destinadas á súa liberación no medio natural, salvo autorización expresa do/a titular da dirección xeral competente en materia de caza.

11. Cazar servíndose do lume.
12. Agredir ou ameazar os/as axentes da autoridade cando se encontren no exercicio das súas funcións.
13. Instalar cercados electrificados con fins cinexéticos.
14. Cazar empregando faros, lanternas, espellos e outras fontes luminosas artificiais, salvo nas esperas nocturnas autorizadas.
15. Incumprir o/a titular das explotacións cinexéticas comerciais o establecido no artigo 28 no referente ao seguro de responsabilidade civil.
16. Usar ou portar con fins de caza por terreos cinexéticos armas de fogo das prohibidas polo artigo 65 ou armas con munición non autorizada ou prohibida cuxo uso non estea contemplado como infracción específica nesta lei.
17. Usar os dispositivos auxiliares que se relacionan no artigo 67.
18. Cazar con armas baixo a influencia de estupefacientes, alcohol, substancias psicotrópicas ou calquera outra droga que poida alterar ou altere sensiblemente as facultades normais do/a cazador/a ou a súa capacidade de reacción.

Artigo 86. Prescripción das infraccións.

1. As infraccións previstas nesta lei prescribirán nos seguintes prazos:
 - a) **Ao ano** Aos 6 meses as infraccións leves.
 - b) **Aos tres** Ao ano as infraccións graves.
 - c) **Aos cinco** Aos 2 anos as infraccións moi graves.
2. O prazo de prescripción comezará a contar desde o día en que se cometese a infracción.
3. Nas infraccións derivadas dunha actividade continuada, o momento inicial do cómputo será o da finalización da actividade ou do último acto en que se consume a infracción.
4. Interromperá a prescripción da infracción a iniciación, con coñecemento do/a interesado/a, do procedemento sancionador e volverá correr o prazo de prescripción se o expediente sancionador estiver paralizado máis dun mes por causa non imputable ao/á presunto/a responsable.

FGC: Propónse manter os plazos de prescripción da vixente Lei de Caza.

CAPÍTULO IV

Sancións

Artigo 87. Sancións aplicables.

1. As infraccións tipificadas na presente lei poderán ser sancionadas polas autoridades competentes coas sancións seguintes:

- a) Multa de 100 **60** a 600 euros para as infraccións leves. Propónese manter a cuantía mínima da multa da actual Lei.
- b) Multa de 601 a 6.000 euros para as infraccións graves, que poden levar unida a retirada da licenza de caza e a inhabilitación para obtela dun ano e un día a cinco anos nos supostos determinados no artigo 84 números 3, 4, 9, 14, 15, 22, 24, 31, 32, 34, 38 e 39. En todo caso, acordarase a retirada da licenza e a inhabilitación para obtela naqueles supostos en que se impoña a sanción de multa no seu grao máximo.
- c) Multa de 6.001 a 30.000 de euros para as infraccións moi graves e retirada da licenza de caza e inhabilitación para obtela de cinco anos e un día a dez anos; para obter novamente a licenza, o/a infractor/a deberá someterse ás mesmas probas de aptitude que resulten necesarias para obtela por primeira vez.

Nos casos de inhabilitación, o/a titular da licenza deberá entregar o documento acreditativo e absterse de solicitar unha nova, en canto dure esta.

- 2. Nos supostos de comisión de infraccións moi graves das establecidas no artigo 85 números 7, 11, 12, 13, 14 e 17 por parte do/a titular cinexético/a, a sanción levará unida a suspensión ou anulación da actividade cinexética por un período dun a cinco anos ou a inhabilitación para ser titular de terreos sometidos a réxime cinexético especial dun a cinco anos.

A suspensión poderá consistir na declaración de vedado temporal, ou a prohibición temporal para comercializar pezas de caza; a anulación do réxime especial poderá dar lugar a un vedado, á declaración dun Tecor autonómico ou doutra figura que impida a caza indiscriminada das especies cinexéticas existentes,

Artigo 88. Criterios para a graduación das sancións.

- 1. As sancións pecuniarias poderán impoñerse en tres graos, mínimo, medio ou máximo, en función dos criterios sinalados no número seguinte.
- 2. Para a graduación das sancións teranse en conta os seguintes criterios:
 - a) A intencionalidade.
 - b) A transcendencia social, o prexuízo causado aos recursos cinexéticos ou aos hábitats, o prazo de recuperación ou a irreversibilidade dos prexúizos causados aos recursos cinexéticos ou aos hábitats.
 - c) A situación de risco creada para as persoas ou os bens.
 - d) O ánimo de lucro e o beneficio obtido.
 - e) A natureza e volume dos medios ilícitos empregados.
 - f) A reincidencia por comisión no termo dun ano de máis dunha infracción da mesma natureza cando así fosse declarado por resolución firme. Se se apreciar esta circunstancia, o importe da multa que corresponda impoñer incrementarase nun 50 %.
 - g) A agrupación ou organización de persoas para cometer a infracción.
- 3. En atención ás circunstancias específicas do caso, cando o/a infractor/a proceda a corrixir a situación creada pola comisión da infracción ou restaure o dano causado durante a tramitación do procedemento sancionador, de forma motivada, poderase determinar a imposición da sanción no seu grao mínimo.

Artigo 89. Reparación do dano e indemnización.

1. As sancións serán compatibles coa exixencia ao/á infractor/a da reposición da situación alterada por el ao seu estado orixinario, así como coa indemnización polos danos e perdas causados.
2. Os danos ocasionados ao ecosistema cinexético e o prazo para a súa reparación determinaranse segundo criterio técnico debidamente motivado na resolución que poña fin ao procedemento sancionador. Cando non se poida determinar nesta resolución, a indemnización polos danos e prexúzos causados, determinarase mediante un procedemento complementario cuxa resolución será inmediatamente executiva. Este procedemento será susceptible de terminación convencional, pero nin esta nin a aceptación polo/a infractor/a da resolución que poida ditarse implicará o recoñecemento voluntario da súa responsabilidade. A resolución do procedemento porá fin á vía administrativa.
3. A reparación terá como obxectivo a restauración do ecosistema cinexético á situación previa á comisión da infracción.
4. Poderá requirirse, así mesmo, indemnización nos casos en que o beneficio económico do/a infractor/a sexa superior á máxima sanción prevista. Esta indemnización será como máximo do dobre da contía do devandito beneficio.
5. O deber de restaurar o medio natural ao estado anterior á comisión da infracción non prescribe nunca.

Artigo 90. Prescripción das sancións.

1. As sancións previstas na presente lei prescribirán nos seguintes prazos:
 - a) Ao ano as impostas por infraccións leves.
 - b) Aos tres anos as impostas por infraccións graves.
 - c) Aos cinco anos as que se impoñan por infraccións moi graves.
2. O prazo de prescripción comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que a resolución pola que se impoña a sanción adquira firmeza en vía administrativa.
3. Interromperá a prescripción a iniciación, con coñecemento do/a interesado/a, do procedemento de execución, volvendo a transcorrer o prazo se aquel está paralizado durante máis dun mes por causa non imputable ao/á infractor/a.

CAPÍTULO V

Procedemento e competencia

Artigo 91. O expediente sancionador e a súa caducidade.

1. Para impoñer as sancións previstas na presente lei será precisa a incoación e instrución do correspondente expediente sancionador de acordo co previsto na normativa vixente, aplicando, no non previsto expresamente, a Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administración públicas e do procedemento

administrativo común, e o Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto, polo que se aproba o Regulamento do procedemento para o exercicio da potestade sancionadora.

2. A competencia para incoar o expediente sancionador en materia de caza atribúese ao/á xefe/a territorial correspondente da consellaría competente en materia de caza por razón de territorio.

3. A iniciación dos procedementos sancionadores, que se debe notificar á persoa ou persoas presuntamente responsables, formalizaranse co contido mínimo seguinte:

a) A identificación da persona ou personas presuntamente responsables.

b) Os feitos sucintamente expostos que motivan a incoación do procedemento, a súa posible cualificación e as sancións que poidan corresponder, sen prexuízo do que resulte da instrución.

c) O instrutor/a e, se é o caso, o/a secretario/a do procedemento, con expressa indicación do réxime de recusación destes/as.

d) Organo competente para a resolución do expediente e norma que lle atribúa tal competencia, indicando a posibilidade de que o/a presunto/a responsable poida recoñecer voluntariamente a súa responsabilidade, cos efectos previstos no artigo 8 do Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto.

e) Medidas de carácter provisional que acordase o órgano competente para iniciar o procedemento sancionador, sen prexuízo das que se poidan adoptar durante el de conformidade co artigo 15 do Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto.

f) Indicación do dereito a formular alegacións e á audiencia no procedemento e dos prazos para o seu exercicio.

4. O prazo máximo para resolver e notificar a resolución expresa que poña fin ao procedemento será de ~~nove~~ seis meses, contados desde a data de inicio do procedemento sancionador, que corresponde coa data do acordo de incoación. Unha vez transcorrido ese prazo sen que se notificalle a resolución, producirase a caducidade deste. A resolución que declare a caducidade ordenará o arquivamento das actuacións. [Propónese manter o prazo previsto na actual Lei](#).

5. Nos supostos en que o procedemento se paralice por causa imputable ao/á interesado/a, interromperase o cómputo do prazo para resolver e notificar a resolución.

Excepcionalmente, poderá acordarse a ampliación do prazo máximo de resolución e notificación mediante motivación clara das circunstancias concorrentes e só unha vez esgotados todos os medios dispoñibles posibles.

A caducidade non producirá por sí soa a prescrición das accións do particular ou da Administración, pero os procedementos caducados non interromperán o prazo de prescrición.

Artigo 92. Presunción de existencia de delito ou falta.

1. En calquera momento do procedemento sancionador en que os órganos competentes consideren que os feitos tamén poden ser constitutivos de ilícito penal, comunicarano ao Ministerio Fiscal, solicitándolle testemuña sobre as actuacións practicadas respecto da comunicación.

Recibida a comunicación de que pode ser constitutiva de delito ou de falta do órgano xurisdiccional e se se estima que existe identidade de suxeito, feito e fundamento entre a infracción administrativa e a infracción penal que

puider corresponder, o órgano competente para a resolución do procedemento acordará a súa suspensión ata se emitir resolución xudicial.

2. Se non se considerar a existencia de delito ou falta, continuarase o expediente administrativo ata a súa resolución definitiva, con base, se é o caso, nos feitos que a xurisdición penal considere probados.
3. A tramitación das dilixencias penais interromperá o prazo de prescripción da infracción.

Artigo 93. Competencia para a imposición de sancións.

A competencia para a imposición das sancións a que se refire a presente lei corresponderá:

- a) Á persoa titular da xefatura territorial correspondente da consellaría competente en materia de caza por razón de territorio, nas infraccións cualificadas como leves.
- b) Á persoa titular da dirección xeral competente en materia de caza, nas infraccións cualificadas como graves.
- c) Á persoa titular da consellaría competente en materia de caza, nas infraccións cualificadas como moi graves.

CAPÍTULO VI

Executividade da resolución sancionadora

Artigo 94. Executividade da resolución sancionadora.

1. Contra as resolucións sancionadoras poderán interpoñerse os recursos previstos na lexislación vixente.
2. A resolución será executiva cando poña fin á vía administrativa.

Artigo 95. Medios de ejecución forzosa.

1. A Xunta de Galicia, a través dos órganos correspondentes en cada caso, poderá proceder, logo de apercibimento, á execución forzosa dos actos administrativos, salvo nos supostos determinados no artigo 85 da Ley 30/1992, do 26 de novembro.
2. Para acadar o cumprimento das resolucións adoptadas, e de conformidade co disposto no artigo 99 da mesma lei, poderán impoñerse multas reiteradas por lapsos de tempo non inferiores a quince días e cun importe que non exceda en cada caso 3.000 euros.

CAPITULO VII

Rexistro de Infractores/as de Caza

Artigo 96. Rexistro de Infractores/as de Caza.

1. Na Comunidade Autónoma de Galicia seguirá en vigor o Rexistro de Infractores/as de Caza, creado polo artigo 72 da Lei 4/1997, de caza de Galicia, no cal se inscribirán de oficio todos/as aqueles/as infractores/as que foron

sancionados/as por resolución firme, en expediente incoado como consecuencia do exercicio da actividade cinexética.

2. As inscricións e variacións que se produzan nos asentos do rexistro serán remitidas ao Rexistro Nacional de Infractores de Caza e Pesca.

Disposicións adicionais

Disposición adicional primeira. *Exclusión do ámbito de aplicación da lei.*

Exclúese do ámbito de aplicación desta lei a actividade de control de especies non cinexéticas que estean a causar danos nalgures ou nunha época determinada, aínda que se utilicen medios ou procedementos cinexéticos para tal fin.

Disposición adicional segunda. *Actualización do importe das multas pecuniarias.*

O importe das multas a que fai referencia o artigo 87 poderá ser actualizado por decreto do Consello da Xunta de Galicia tendo en conta as variacións do índice de prezos de consumo.

Disposición adicional terceira. *Sentido do silencio.*

Nos procedementos iniciados por solicitude do/a interesado/a previstos nesta lei, o vencemento do prazo máximo sen notificarse resolución expresa lexitima o/a interesado/a ou interesados/as que fixeron a solicitude para entendela estimada por silencio administrativo, sen prexuízo da resolución que a Administración debe ditar de forma expresa.

Disposición adicional cuarta. *Perspectiva de xénero e principio de igualdade.*

A consellaría competente en materia de caza da Administración xeral da Comunidade Autónoma de Galicia considerará a perspectiva de xénero e o principio de igualdade entre mulleres e homes no exercicio das súas competencias relacionadas con esta materia, así como nas accións derivadas do desenvolvemento e aplicación desta lei.

Disposición adicional quinta. *Xunta de Homologación de Trofeos de Caza.*

Mantense nos seus propios termos o réxime, composición, funcións e demás aspectos referidos a este órgano colectivo, ben que facendo un cambio na súa denominación que pasa de chamarse Comisión de Homologación de Trofeos de Caza a chamarse Xunta de Homologación de Trofeos de Caza

Disposiciones transitorias

Disposición transitoria primeira. *Explotacións cinexéticas comerciais.*

As explotacións cinexéticas comerciais declaradas con anterioridade á entrada en vigor desta lei non se verán afectadas pola limitación territorial establecida nos artigos 28 e 40.3.

Disposición transitoria segunda. Os *Tecor de titularidade compartida e de adhesión ao plan de ordenación cinexética doutro Tecor.*

Aos Tecor que utilizaron a fórmula prevista na disposición transitoria 2ª, 4) da Lei 4/1997, do 25 de xuño, de caza de Galicia, para constituírense en Tecor, seralles de aplicación o mesmo réxime xurídico con que foron creados, en canto se manteñan nesa mesma situación.

Disposición transitoria terceira. Os *procedementos sancionadores en tramitación.*

Os expedientes sancionadores que se encontren en tramitación á entrada en vigor desta lei someteranse ás normas da lexislación baixo a cal iniciaron a súa tramitación, salvo que a normativa presente lles resulte más favorable.

Disposición transitoria cuarta. Os *comités de caza.*

Mentres non se desenvolva a composición e funcións do Comité Galego de Caza e dos comités provinciais de caza estes rexeranse polo disposto na Lei 4/1997, do 25 de xuño, de caza de Galicia, e polo seu regulamento, aprobado polo Decreto 284/2002, do 11 de outubro.

Disposición derogatoria única

Queda derogada a Lei 4/1997, do 25 de xuño, de caza de Galicia, e cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ou contradigan o disposto nesta lei.

Disposición derradeira única

Esta lei entrará en vigor aos vinte días da súa publicación no *Diario Oficial de Galicia.*

A NEXO I

INFORME SOBRE LA CREACIÓN DE “EXPLOTACIONES CINEGÉTICAS COMERCIALES”, SEGÚN LO ESTABLECIDO EN EL ANTEPROYECTO DE LA NUEVA LEY DE CAZA, Y SU REPERCUSIÓN SOBRE LA ACTIVIDAD CINEGÉTICA

Luis E. Fidalgo Álvarez, Profesor de la Universidad de Santiago de Compostela e Investigador Principal y Coordinador del Grupo de Investigación GI-1706-MIV de la USC, junto con otros miembros del referido Grupo de Investigación, redacta, a petición de la Federación Galega de Caza, el presente informe.

El informe ha sido encargado por la Federación Galega de Caza, con el fin de contar con un documento técnico sobre la futura posible creación de explotaciones cinegéticas comerciales, al amparo de lo dispuesto en el anteproyecto de la nueva ley de caza de Galicia, y sus repercusiones sobre la actividad cinegética, el estado sanitario de las especies silvestres, ganado doméstico y población humana; así como de las repercusiones sociales y cinegéticas de dichas explotaciones.

I.- MOTIVACIONES

En líneas generales podemos afirmar que durante los últimos 25 años el número de cazadores ha permanecido estable y, actualmente, está sufriendo una ligera pero sostenida disminución. También se comprueba que los cazadores proceden cada vez más del entorno urbano, incluso de grandes ciudades ubicadas fuera de Galicia, lo cual supone una menor vinculación del cazador con los entornos cinegéticos y la actividad cinegética tradicional tal como la conocemos hasta ahora. Esta situación puede suponer una buena oportunidad para generar negocios alrededor de la caza intensiva de ejemplares criados con tal fin.

Si bien toda empresa y negocio respetuoso con la legalidad vigente y generador de riqueza debe ser bien visto por su contribución al desarrollo y bienestar de la sociedad, en nuestra opinión, no todo vale, pues no podemos aprobar cualquier práctica ni actividad por el sólo hecho de que genere beneficios. Al contrario, la ley debe regular que actividades son lícitas y cuales no. Es más, también debe reglamentar las actividades lícitas para que su desarrollo no perjudique a terceros y, lejos de ello, beneficie a la sociedad en su conjunto.

Por otra parte, debemos tener presente que desde el respeto al medio ambiente, la biodiversidad y el propio ejercicio de la caza, el objetivo de los “criadores cinegéticos”, de los “gestores u organizadores” de empresas

dedicadas al sector cinegético y la tutela de la Administración, no debe ser solo ofertar gran cantidad de animales criados para la caza, ni el resultado económico final de algunas empresas; sino el conseguir ejemplares aptos, que mantengan todos sus instintos innatos y, sobre todo, que estén sanos para evitar riesgos sanitarios a otros ejemplares presentes en el medio; así como establecer las condiciones necesarias para que no se vean perjudicados los intereses legítimos de terceros, en este caso de otros cazadores, sociedades cinegéticas, especies silvestres y del medio ambiente.

Por todo esto, debe ser una preocupación constante por parte de la Administración, el regular el sector productivo de especies cinegéticas y actividades relacionadas con la caza, de forma tal que, lejos de dificultar la labor a los empresarios, establezca una serie de normas y controles que contribuyan a regular el sector, clarificar las condiciones de su actividad, de forma que siempre se respeten los derechos de los demás evitando enfrentamientos, que en este caso repercuten finalmente siempre en agresiones al medio ambiente, y garantizando la calidad sanitaria y cinegética de los animales producidos y liberados, con el fin de que no supongan un riesgo sanitario para el medio ni un fraude para los cazadores.

Es por ello que la Federación Galega de Caza, preocupada por las muy posibles repercusiones negativas que las Explotaciones Cinegéticas Comerciales (ECC), creadas según lo dispuesto en el texto actual del Anteproyecto de Ley de Caza de Galicia, pueden generar en el desarrollo de sus actividades, decide presentar este informe.

II.- PLANIFICACIÓN DEL INFORME

Para realizar el presente informe hemos partido de la lectura detenida y detallada de la SUBSECCIÓN 4ª EXPLOTACIÓN CINEGÉTICAS COMERCIAIS, en el Capítulo I del anteproyecto de la Ley de Caza (artículos 26 al 30).

Después de esta lectura hemos considerado que existen varios aspectos que deben tenerse en cuenta y, que si bien están relacionados entre sí, cada uno afecta más directamente a unos sectores sociales y a diferentes intereses legítimos de los mismos. Por ello, planificaremos el informe centrándonos en los siguientes cuatro aspectos:

- .- Interrelación de las ECC con la actividad cinegética en TECORES y terrenos libres.
- .- Competencia entre los intereses de las ECC y los intereses legítimos de cazadores, sociedades cinegéticas y población rural (sobre todo ganaderos).
- .- Control y seguridad sanitaria.
- .- Control de la contaminación genética.

III.- INFORME

El apartado 1 del artículo 27 establece que:

A declaración de explotación cinexética comercial corresponde ao/á titular da consellería competente en materia de caza, previa solicitude do/la interesado/la, acreditando, alomenos, a titularidade cinexética do 75% dos terreos para os que se pretenda a declaración, en superficie continua, que sirvan de base territorial a esta por un período mínimo de 10 anos e presentación dun pian de viabilidade empresarial da explotación cinexética .

O procedemento de declaración haberá de contar cun trámite de información pública, por un prazo de dous meses, no cal os/as propietarios dos terreos afectados ou titulares doutros dereitos que leven consigo o seu aproveitamento cienxético, poderán efectuar as alegacións que consideren pertinentes.

En todo caso, na documentación coa que se acredite a titularidade cinexética antes citada, deberá constar expresamente o coñecemento dos fins e características deste tipo de explotacións e o consentimento para a súa constitución dos/as titulares dos dereitos cinexéticos dos terreos ou un instrumento xurídico que acredite a titularidade cinexética propia sobre os devanditos terreos.

En nuestra opinión, estimamos que la ECC debería poseer los derechos cinegéticos del 100% del territorio sobre el que se crea, sobre todo teniendo en cuenta que su constitución no es más que la constitución de una empresa, y, por tanto, sus fines son comerciales y lucrativos, pero no sociales, como al contrario sí lo son los de las sociedades cinegéticas, que, sin embargo, para constituir un coto privado deben contar con los derechos cinegéticos del 100% del territorio incluido en el coto. Lo contrario sería similar a que, por ejemplo, una empresa alquile para su sede un local propiedad de varios copropietarios y sólo contratase con una parte de ellos, ignorando y usurpando los derechos de propiedad de los restantes.

Tampoco nos parece adecuado que los propietarios del 25% de los terrenos posiblemente incluidos en una ECC tengan que estar atentos a la exposición pública para saber si sus propiedades están afectadas y, así, poder reclamar por la inclusión de sus propiedades y la usurpación de sus derechos cinegéticos por parte de una empresa. Desde luego, ni la ley ni la Administración Pública pueden ser copartícipes y garantes de atropellos de este tipo a los derechos de muchos en beneficio de unos pocos.

Además, ha de tenerse en cuenta que la actual estructura de la distribución de TECORES y sociedades cinegéticas en Galicia es fruto de lo ordenado por la vigente Ley de Caza, que exigió un importante esfuerzo en los últimos años para constituir TECORES de gran superficie que permitan una buena gestión cinegética (algunos TECORES con más de 40.000 ha. y muchos con más de 10.000), esfuerzo especialmente acusado en el caso de los TECORES de menos de 2.000 ha, que se vieron obligados a asociarse con un TECOR colindante para establecer un plan cinegético común y coordinado, tal como establece la Ley. En vista de los sacrificios realizados, la aparición de la figura de una Explotación Cinegética Comercial (ECC), que, según el Anteproyecto de Ley, está exenta de todas las anteriores limitaciones y que de hecho se convierte, o se puede convertir, en un pequeño o muy pequeño coto de caza, con menos obligaciones y menos controles que un TECOR y que, además, cuenta con fines comerciales, es una situación que, a no ser que la Administración Pública, basándose en la ley, ordene una serie de medidas en relación con los TECOR colindantes y terrenos libres, perjudicará al TECOR, incluso sin pretenderlo.

Esta situación será aún más compleja en el caso de las ECC de Caza Mayor, pues en este caso, si no se adoptan por ley las medidas oportunas, con absoluta seguridad el conflicto de intereses se producirá. Basamos esta última afirmación en la consideración de las dimensiones reducidas de las ECC, las extensiones amplias de los territorios de las especies de caza mayor y las modalidades de caza con perros sueltos. Por ello, si no se establecen barreras físicas adecuadas, como cercas cinegéticas, que separen con suficientes garantías un territorio de otro, es más que probable que las piezas de caza comparten el terreno del TECOR y de la ECC, planteándose una cuestión fundamental: ¿quién tiene el derecho de caza sobre esas piezas?, ¿el TECOR durante la época hábil de caza y con arreglo al plan cinegético o la ECC en cualquier época y de acuerdo a sus intereses comerciales?

Otro problema que se presentará frecuentemente será la necesidad de cobrar piezas heridas. Teniendo en cuenta las dimensiones y actividad cinegética, sólo en época hábil, del TECOR, el problema por su parte se generará sólo de forma excepcional, como con cualquier otro TECOR limítrofe. Sin embargo, en el caso de la ECC, con su posible pequeña superficie y actividad cinegética comercial en épocas de veda para el TECOR, la situación se complica mucho, pues por una parte puede acceder a piezas de caza de dudosa propiedad y por otra parte entrarán en época de veda en territorio ajeno para cobrar piezas, con la duda de que esa actividad no vigilada pueda convertirse en otras actuaciones.

La ausencia de barreras físicas que separen de forma fechante los TECORES de las ECC, permite, además, que en algunas modalidades de caza –sobre todo caza mayor-, los perros cacen fuera del terreno que les corresponde, persiguiendo rastros y conduciendo piezas a puestos de caza emplazados en la ECC o al contrario, lo cual genera un claro conflicto de intereses, por calificar la situación de forma muy prudente.

Caso más grave es cuando la ECC libere piezas de caza de especies diferentes a las que pueblan de forma natural la zona o procedentes de lugares sin suficientes garantías genéticas o sanitarias. En este caso, además, los TECORES pueden sufrir la presencia de ejemplares de especies no habituales en la zona así como la contaminación genética y el riesgo de la presencia de enfermedades en la caza.

Este último riesgo, el sanitario, también lo tendrán que sufrir las ganaderías de la zona, pues las enfermedades no entienden de ECC, ni respetan épocas de veda, ni diferencian animales destinados a la caza intensiva en ECC del resto, incluidos los domésticos, incluso según los casos de enfermedad, ni siquiera a los humanos. Por todo ello, opinamos que en el artículo 26 del Anteproyecto de la Ley de Caza debería ser modificado en su apartado 1º, para que en su nueva redacción establezca expresamente que las ECC, además de cumplir la legislación mercantil y civil, deben cumplir la normativa de sanidad animal y de epizootiología vigente en cada momento y aplicable a las diferentes especies cinegéticas (guías de origen y sanidad, documentación acreditativa de estado sanitario, identificación individual de los animales, y todo aquello que permita su trazabilidad, control de epizootias, etc.), así como la Ley de Sanidad Animal 8/2003, la Directiva Europea 92/102 y el Reglamento de Epizootias.

Un ejemplo claro de que la ley debe citar expresamente la transversalidad de la legislación es la clara dificultad que suele aparecer en las competencias de las Consellerías, servicios, etc. Por ejemplo, en Galicia Sanidad no analiza las muestras de jabalí para triquina por considerar que el jabalí es competencia de Medio Ambiente,

extremo que en ningún caso permitiría esa Consellería si el análisis y control de triquina en cerdos pretendiera realizarlo otra Consellería o un particular. Para que no ocurra esto hay que dejar las cosas claras.

Si la aplicación de toda la normativa referente a sanidad animal es muy importante en ganadería, donde los animales son susceptibles de estrechos controles y manejos, más lo debe ser en este tipo de explotaciones, donde los animales serán difíciles de controlar. Además, teniendo en cuenta que el punto 2 del artículo 26 establece que las ECC de caza menor serán siempre abiertas, debe extremarse las precauciones y las exigencias para garantizar con el mayor rigor la sanidad y genética de los ejemplares que se liberan. Recordemos que estas ECC pueden tener sólo 100 ha., y si en estas 100 ha. liberamos piezas de caza menor (perdiz, liebre, etc.) es muy posible que algunos ejemplares rebasen los límites de la ECC y si son enfermos o portadores de enfermedad, contagiarán a otros, que en el caso de los silvestres no podrán ser tratados (a diferencia de lo que puede ocurrir en las granjas cinegéticas o de animales domésticos). Producíéndose así una grave agresión al medio ambiente y a los intereses de los cazadores y ganaderos de la zona, pues la enfermedad se puede transmitir también a los ejemplares domésticos.

Por ello, el control sanitario es muy importante para garantizar la sanidad del resto de los animales tanto domésticos como silvestres de un territorio. Recordemos que durante décadas la Administración Pública y los ganaderos han realizado un importantísimo esfuerzo para mejorar la sanidad de los animales y, de forma indirecta, la propia sanidad de los humanos, a través de las campañas de saneamiento ganadero. Pues bien, el desastre está servido si un buen día se descarga un camión con unos ciervos o con unos jabalíes tuberculosos, con brucelosis o con cualquier otra enfermedad transmisible, sobre todo si uno de esos ejemplares sobrevive un tiempo contagiando a otros. No olvidemos la actual alarma que estamos viviendo con el gusano de la garganta del corzo (*Cephenemyia stimulator*) y que, como hipótesis más probable, su presencia en nuestro país tiene como origen la translocación de ejemplares europeos sin un control sanitario adecuado (se dice también que sin autorización, citando los casos de Asturias y Ciudad Real, y mejor no indaguemos lo que ha podido pasar en Galicia); pero en ninguno de los casos se estableció tampoco trazabilidad, con lo que la incógnita y la impunidad de infractor permanecerán para siempre.

Situación similar puede ocurrir con la “contaminación genética”, sólo que en este caso los afectados serán exclusivamente los ejemplares silvestres. Aún así, no se puede permitir que los ejemplares silvestres de otros TECOR o de terrenos libres sufran contaminaciones genéticas que reduzcan su viabilidad futura o simplemente que modifiquen la especie autóctona (citemos a título de ejemplo la complicaciones derivadas de los cruces de nuestra perdiz con la perdiz griega o la perdiz moruna). En este sentido, nadie tiene por qué soportar que los intereses ilegítimos (comerciales o no) de un “vecino” que libere unos ejemplares cinegéticos criados en granja, con una genética inadecuada, interfiera con las especies autóctonas que viven en su acotado o en zonas libres.

Por otra parte, con el fin de poder hacer un seguimiento adecuado de la actividad en las ECC y del cumplimiento de la normativa de sanidad animal, es de la mayor importancia garantizar la trazabilidad de los animales criados en granja y liberados en ECC, al igual que se hace en las ganaderías. De esta forma, en todo momento se podrá identificar un ejemplar que se ha liberado al campo y conocer quién ha sido el responsable de cada uno de los pasos (cría, control sanitario, transporte, liberación, etc.) y, de ser el caso, poder corregir las actuaciones incorrectas y pedir responsabilidades.

Finalmente, en el artículo 29 del Anteproyecto de la Ley de Caza debe incluirse la obligatoriedad de realizar un control de la ECC por parte de la Administración, que vaya más allá de la presentación de “memorias y planes” por parte de la ECC. Asimismo, deben ordenarse las medidas oportunas para poder establecer dicho control sanitario, genético y de trazabilidad de todos los animales, procedentes de cría en cautividad o semicautividad, que vayan a liberarse en las ECC. De no hacerlo así, se asume un altísimo riesgo sanitario y de contaminación genética de las especies silvestres.

IV.- CONCLUSIONES

Por todo ello, consideramos que es imprescindible modificar el Anteproyecto de la Ley en lo referente a Explotaciones Cinegéticas Comerciales considerando los siguientes puntos:

- .) .- Para la constitución de una ECC se precisará necesariamente poseer los derechos cinegéticos del 100% de los terrenos sobre los que se establezca y, además, que en todos los casos, independientemente de la superficie, el contorno de la ECC deberá detallarse con límites geográficos y físicos claramente definidos (ríos, carreteras, etc.) o vallado perimetral, de forma que para los animales también exista un límite bien definido, que aunque lo puedan atravesar en el caso de la caza menor, represente una segmentación de su territorio que de alguna forma límite la migración.
- .) .- En el caso de ECC de caza mayor, será obligatorio el vallado perimetral de todo el contorno, con “pasos canadienses” en los caminos que lo precisen, de forma tal que, por una parte, se garantice la imposibilidad de migraciones de las piezas de caza, perros y cazadores entre otros terrenos y la ECC y, por otra parte, se asegure el libre paso por el terreno para los usos habituales del territorio distintos a la caza. Además, este vallado cinegético perimetral deberá mantenerse en condiciones tales que asegure la imposibilidad de ser atravesado por las piezas de caza mayor en ninguno de los dos sentidos (ni desde la ECC a otros terrenos cinegéticos ni desde otros terrenos a la ECC), pues de esta forma se evita razonablemente el riesgo de posibles contaminaciones genéticas y la propagación de enfermedades.
- .) .- También el artículo 26 del Anteproyecto debería ser modificado en su apartado 1º, para establecer claramente que las ECC, además de cumplir la legislación mercantil y civil, deben cumplir la normativa de sanidad animal y de epizootiología vigente en cada momento y aplicable a las diferentes especies cinegéticas (guías de origen y sanidad, documentación acreditativa de estado sanitario, identificación individual de los animales, y todo aquello que permita su trazabilidad, control de epizootias, etc.).
- .) .- Asimismo, la Ley debe establecer que los ejemplares liberados en las ECC estarán sanos, libres de enfermedades y contarán con sanidad comprobada antes de ser liberados.
- .) .- Igualmente, la Ley debe contemplar que los animales criados en cautividad o en semilibertad y liberados en las ECC estarán identificados para poder establecer la trazabilidad de los mismos con el fin de poder hacer un seguimiento adecuado de la actividad en las ECC y del cumplimiento de la normativa de sanidad animal.
- .) .- Finalmente, el artículo 29 del mismo texto debe incluir la obligatoriedad de realizar un control de la ECC por parte de la Administración, más allá de la presentación de “memorias y planes” por parte de la ECC, así como las

medidas oportunas para poder establecer dicho control sanitario, genético y de trazabilidad de todo los animales procedentes de cría en cautividad o semicautividad que vayan a liberarse en las ECC.

Firmado: Luis E. Fidalgo Álvarez

**INFORME SOBRE LA CREACIÓN DE EXPLOTACIONES CINEGÉTICAS
COMERCIALES**

La conveniencia de que las explotaciones cinegéticas comerciales de caza mayor deben ser cerradas, tal y como se contemplan en el PROYECTO DE LEI DE CAZA DE GALICIA, fundamentada en:

1.- Razones sanitarias: la caza en estas explotaciones puede realizarse sobre especies procedentes de granjas o de otros establecimientos autorizados (art. 26 del Proyecto de Lei de Caza), lo cual faculta a sus titulares a las translocaciones de animales de otros territorios, que pueden traer parásitos o patógenos ausentes en nuestro ecosistema, afectando de forma virulenta a los animales salvajes existentes. Igualmente en el momento de la suelta puede haber ejemplares enfermos, aún con ausencia de síntomas visibles, lo que podría llevar a epizootias en un amplio territorio, ya que los animales se extenderían no solo por el terreno de la explotación, sino por los colindantes. Cabe señalar, también, que hay enfermedades comunes de la fauna silvestre y los animales de producción ganadera. Si la explotación está cercada, sirve no solo para que no se extiendan esos animales en terrenos no deseados, sino también como cercado de cuarentena en el caso de que se detectase alguna enfermedad que necesitase la reversión de la suelta, a todas luces imposible en un terreno abierto.

2.- Razones Genéticas: la translocación de animales en terrenos abiertos puede llevar consigo riesgos de deriva o erosión genética, imposibles de controlar en un terreno abierto. El art. 51, del referido proyecto de Lei, prevé la vigilancia de la calidad genética de forma que no pueda realizarse contaminación genética.

3.- Razones sociales: el art. 26, del texto referido, reconoce a la administración la potestad de denegar la autorización para una explotación cinegética comercial por motivos sociales, o sea que prevé posibles conflictos por estas razones. Si estas explotaciones de caza mayor de 500 Has. tienen la potestad de ser abiertas o cerradas, es posible, incluso probable, que funcionen como tecor individual encubierto, con unas condiciones de superficie y aprovechamiento muy diferentes. Si esa explotación abierta procede de terrenos excluidos de un tecor va a generar tensiones sociales que en nada van a beneficiar a los cazadores de la zona, ni tampoco al sosiego necesario en el territorio y la población en general del medio rural. A todas luces esta circunstancia se vería eliminada, o cuando menos muy limitada, si los titulares de la explotación

tuvieran que hacer inversiones en el cerramiento, para hacer efectivo el fin mercantil que el texto del Borrador atribuye a las explotaciones, y que difícilmente se puede conseguir en terrenos abiertos de las dimensiones mínimas.

Las sociedades de cazadores deben acreditar documentalmente la titularidad cinegética de la cesión del 75% de los terrenos para crear un tecor, para practicar una actividad social. Las explotaciones cinegéticas son constituidas para la explotación comercial de la actividad cinegética, por lo que no parece lógico que tengan que acreditar la cesión del 75% de los terrenos, igual que las sociedades de caza sin ánimo de lucro, ya que se va obtener un beneficio sin el expreso consentimiento del titular de algunos terrenos.

4.- Razones de seguridad: una de las premisas del borrador de la nueva ley de caza es la seguridad en el ejercicio de la actividad, tanto para los practicantes como para el resto de la población. Si tenemos en cuenta que la superficie para crear una explotación cinegética de caza mayor es de 500 has., la seguridad en el caso de realizar una montería dentro de la misma sería escasa. Todavía sería más grave que se estuviera celebrando un gancho en los tecores limítrofes y a la vez otro en la explotación cinegética. La distancias de seguridad de 500 metros entre ambas acciones de caza, ¿quién tendría que dejarlas?, siempre el tecor o tecores colindantes, ya que la explotación vería reducido su espacio de caza considerablemente.

Los jaurías de perros participantes en las monterías, al ser las explotaciones de dimensiones reducidas, perseguirán a los animales a lo largo y ancho de los tecores colindantes, pudiendo incluso generar conflictos y siniestros fuera de la explotación o vaciar una mancha que iba a ser cazada por el tecor.

Por todo lo expuesto, las citadas explotaciones deberían estar cerradas hasta que cuenten con una superficie mínima de 2000 has, y así mismo deberían ser cerradas, cuando contando con una superficie superior a 2000 has, en su interior se vayan a realizar sueltas de animales con finalidad de captura o reproducción.